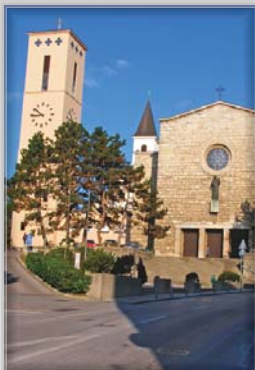
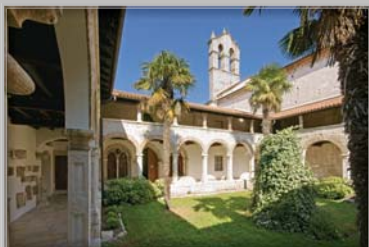

fraternitas

GLASILO HRVATSKE PROVINCIIJE SV. JERONIMA FRANJEVACA KONVENTUALACA

Br. 2/2015

kazalo

Uvodna riječ Provincijala

Mt 25,40 3

Iz Generalne kurije

PISMO GENERALNOG MINISTRA
PRIGODOM OBNOVE STATUTA
VOJSKE BEZGREŠNE 6

Iz Provincije

TRINAESTA SJEDNICA
DEFINITORIJA 7
ČETRINAESTA SJEDNICA
DEFINITORIJA 7
PETNAESTA SJEDNICA
DEFINITORIJA 8

Vijesti iz Provincije

SUSRET BRAĆE U PTUJU 9
PREDSTAVLJANJE ZBORNIKA
»PRAVDA, MIR, STVORENJE
NA EU-AREOPAGU« 10
MAGISTRIRAO FRA ZLATKO
VLAHEK 10
PROVINCIJSKI SUSRET MINISTRANATA
U NOVOM MAROFU 10
SVEĆENIČKO REĐENJE FRA STJEPANA
BRČINE U VATIKANU 11
PROVINCIJSKI SUSRET MLADIH
NA CRESU 11
MONOGRAFIJA SAMOSTAN I CRKVA
SV. FRANE U ŠIBENIKU 12
OTVOREN MUZEJ SVETOG FRANE . . . 12
ZLATOMISNIČKO SLAVLJE
FRA ALOJZIJA LITRIĆA
I FRA MAKSIMILIJANA HERCEGA . . . 12

ODRŽAN LJETNI TURNUS

DUHOVNIH VJEŽBI 13
SVEĆENIČKO REĐENJE
FRA FILIPA PUŠIĆA 13
50. OBLJETNICA SVEĆENIŠTVA
FRA NIKOLE MATE ROŠČIĆA 13

Prilozi

PRIGODNA PROPOVIJED
PROVINCIJALNOG MINISTRA
PRIGODOM SLAVLJA JUBILEJA
ZLATNE MISE FRA ALOJZIJA
MATE LITRIĆA I FRA MAKSIMILIJANA
MARKA HERCEGA 14
SJEĆANJE NA O. AMBROZA 18

Naši pokojni

FRA MIJO JOZANOVIĆ 20

Čestitke Provincijalnog ministra

ČESTITKA MLADOMISNIKU
FRA STJEPANU BRČINI 23
ČESTITKA MLADOMISNIKU
FRA FILIPU PUŠIĆU 24
ČESTITKA MLADOMISNIKU
VLČ. MARIJU ŠAGOLJU 25

Napisano – objavljeno 26

OBAVIJEST 26
DATUMI PROVINCIJSKIH
DOGAĐANJA
IZVANREDNI JUBILEJ
BOŽJEG MILOSRĐA 27

Fraternitas
službeno glasilo
Hrvatske provincije sv. Jeronima
franjevac konventualaca

Br. 2/2015

Izdaje:
Hrvatska provincija sv. Jeronima
franjevac konventualaca
HR – 10000 Zagreb, Sveti Duh 31
tel. (01) 3771 888; fax (01) 3773 754
www.ofmconv.hr
ofmconv@ofmconv.hr

Uredio:
Nikola Šantek

Odgovara:
Josip Blažević
Sveti Duh 31, 10000 Zagreb

Tisak:
Denona d.o.o., Getaldićeva 1, Zagreb

ISSN 1332-7941

uvodna riječ provincijala

Mt 25,40

Bio sam tek na početku svoga studija. Prva ili druga godina. Ali sam rado pohađao predavanja iz biblijskih perikopa što ih je studentima pete godine održavao p. Bonaventura Duda. Slušao sam ga i očima. Bio sam sretan što mogu sudjelovati na tom prvorazrednom tjednom teatralnom spektaklu, makar sam bio njegov najmlađi slušač. Više od znanja kojim je prštao, a da ga ono nije naphivalo, nije narušavalo šarm njegove poniznosti i autentičnog franjevaštva, p. Dudi dugujem ljubav prema Svetom pismu, svetoj teologiji, i franjevačkom entuzijazmu. Osvajao je slušatelje riječima bremenitim duhom, humorom karakterističnim za svece, i staračkim osmijehom koji nije ostavljao ravnodušnim. Na njegovim predavanjima naučio sam degustirati teološke slastice, koje nisu uzdrimali ni neki kasniji visoki intelektualci niskog karaktera. Učio nas je da se teologija studira na koljenima. Da teologija ne smije egzistirati bez smjehologije. Da suvremeni svećenik, da bi bio aktualan, u jednoj ruci mora držati Bibliju, u drugoj novine. I da je tragedija suvremenih svećenika što novine drže u objema rukama, a Bibliju u polici. Više vremena provode pred televizijom, nego pred Svetohraništem. Pa umjesto da evanđelje aktualiziraju, oni ga aklimatiziraju, i politiziraju. Takvim nas je, i sličnim, makar ne baš istim riječima, poučavao p. Duda. A još i danas mi se čini da je imao pravo.

Jednom zgodom, ulazim njome u srž priče, za katedrom se pojavio p. Duda s novim brojem »Glasa Koncila« u rukama. Iz njegovog »upada« u aulu, teatralnog nastupa, ritualnog stavljanja naočala, šušlavog listanja »Glasa Koncila«, naslućivalo se da nam ima nešto važno za reći. A to važno odnosilo se na intervju objavljen u »Glasu Koncila« koji je upravo držao u rukama. Napetost je bila na vrhuncu. Studenti su čekali s nestrpljenjem. Gutali tišinu. Sav zanesen, p. Duda je ponavljao: »Blago Crkvi u Hrvata dok ima ovako vrsnih teo-

loga«. Trebalo mi je vremena da shvatim o kome govori. A to što sam razumio, priznajem, razočaralo me. S neskrivenom euforijom p. Duda je govorio o intervjuu s p. Tomislavom J. Šagi-Bunićem koji bih ja, u redovitim okolnostima, jednostavno samo prelistao. Ali p. Duda je o njemu govorio kao o prvorazrednom geniju. A ja, priznajem, nisam iz obitelji genija, pa ga nisam razumio. Jer, kažu, genijalci koriste kapacitete mozga značajno veće od nas prosječnih ljudi što, među nama, otežava komunikaciju. P. Šagi-Bunić je bio moj onodobni profesor koji me, kao što naslućujete, ničim nije impresionirao. Čovjek niska rasta, što sigurno nije utjecalo na moj sud o njemu, duge sijede brade, ekscentričnog ponašanja, ovo posljednje smatram važnim spomenuti jer ga u tome nisam razumio, ta nisam ja iz obitelji genija, štoviše, čak sam ga se pomalo i plašio. Djelom i zbog strastvenog prepričavanja neobičnih anegdota starijih studenata, sigurno dotjeranih vlastitom imaginarnošću, kojima su od njega stvorili ikonu ekscentričnosti na našem Fakultetu. A njegovo zamuckivanje bila je čista suprotnost rječitosti p. Duda. Zato me čudilo, što je to u njemu otkrio p. Duda.

Sadržaja spomenutog intervjua, dakako, više se ne sjećam. P. Duda se osvrnuo i na p. Šagijeve katedralne propovijedi, ja nisam nazočio niti jednoj, ali koje su bile tako dubokoumne i sadržajne da slušatelji u katedrali nisu mogli dočekati da se iz njegovih usta porodi riječ, ćulili su uši, na nevidljivi mu način pomažući u rađanju riječi. Takvim nam je, i sličnim, makar ne baš istim riječima, o svome kolegi s fakulteta pripovijedao p. Duda.

P. Duda mi je otvorio oči za veličinu p. Šagi-Bunića koju sam, znatno kasnije, i sam otkrivao iz njegovog pisanog opusa, neusporedivo više nego li sam ju uspio dokučiti kroz njegova predavanja. Kapucin p. Tomislav J. Šagi-Bunić, kojega je p. Duda smatrao svojevrsnim genijem, dikom Crkve

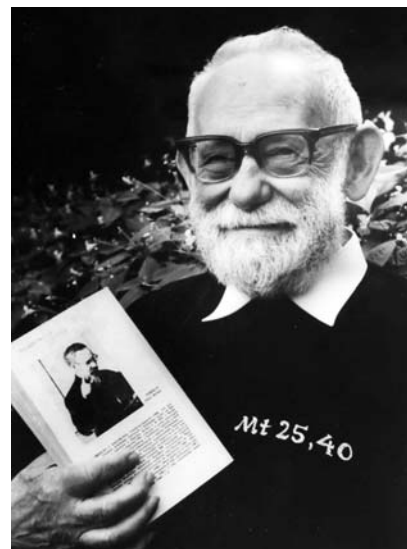
u Hrvatskoj, koji je iza sebe ostavio silna teološka djela, na Drugom vatikanskom saboru bio je osobni teolog kardinala Šepera, kasnijeg prefekta Kongregacije za nauk vjere. Riječ je, dakle, o vrsnom i uglednom pokoncilskom teologu i istaknutom misliocu 21. stoljeća. Taj ekscentrik, ako je uopće moguće biti kršćanin, a istovremeno ne biti i ekscentrikom u ovome svijetu, na svojoj je majici nosio ušiven natpis: Mt 25,40. I u tome evanđeoskom retku bila je sadržana sva dubokoumnost njegove teologije. Onima koji poznaju evanđelje kao p. Duda, citat pisati ne treba, ali bibličare bolje od njega, bolje je ne mučiti rebusima: »A kralj će im odgovoriti: 'Zaista, kažem vam, što god učinite jednom od ove moje najmanje braće, meni učiniste!'« Čini se previše jednostavno, možda čak i bizarno! Ali to je vaga na kojoj će svatko od nas stajati na Božjem sudu.

Spomenuti ekscentrični primjer p. Šagi-Bunića nadahnjivao me od mojih studentskih dana. Evanđeoski redak Mt 25,40 predstavlja okosnicu poziva Majke Terezije iz Kalkute. Za svoj rad primila je Nobelovu nagradu u Oslu, i vječnu Kristovu nagradu u Nebu. I sv. Franjo je susreo Krista ljubeći gubavca. To su ideali koji su i mnoge od nas privukli u samostan. Služiti siromašnima Kristu, tražiti njegovu žed, biti nekome koristan. Na tragu smo i pisma našeg generalnog ministra fra Marca Tasca, »Hrana koja hrani«, koje nas potiče da preispitamo vlastite stilove prehrane, odnosa prema hrani, kako bismo se radikalnije solidarizirali sa siromasima. Od »svakodnevnih jela«, »blagdanskim jela« i »ne-jela«, odnosno »vremena posta«, od posta nam je preostala karikatura. Ozbiljno smo shvatili jedino dijete. Upute o dijetama ozbiljnije obdržavamo od uputa o postu. Ali i dijete samo kad nas stisne!

U svojoj knjižici, *Svećenik - kome da služi*, p. Šagi-Bunić analizira uzroke današnje krize zvanja. Pišem po sjećanju. I odbacuje da je uzrok u nedostatku požrtvornosti kod mladih. Svoj stav potkrepljuje primjerima mladih koji su pokazali veliku požrtvornost i spremnost za odricanja na raznim područjima, od sporta, preko znanosti, pa do rata. I vlastitih su se života odrekli. Nije točno da mladi danas nisu spremni na žrtvu. Gdje je onda uzrok krize zvanja?! Odgovor pronalazi u današnjim svećenicima! U stilu našeg života više ne prepo-

znaju ništa što bi ih oduševljavalo, privlačilo. Nema junaštva, nema žrtve, nema žara, nema odricanja! Ni posta! Nismo im atraktivni! Ne vide u nama preobilje dragovoljnosti, entuzijazam, misijski žar! Previše si ugađamo, lamentiramo,

borimo se za svoja prava, svoje automobile, stalna mjesta, više »položaje«, društveni status i povlastice, komotniji i lagodniji život. U nama ne pronalaze uzore služenja, duhovne pokretljivosti, primjera koji ostavljaju bez daha, djelâ koja nadahnjuju i privlače! Nema zvanja, ne zato što mladi ne bi bili spremni na žrtvu, nego zato jer ne vide naše žrtve, pa se boje da im život u samostanu ne protekne beskoristan. Jer od našeg života ne vide koristi! Zavjeti koje treba tumačiti debelim teološkim traktatima, svijetu ne svjedoče ništa. Osrednjost se nastanila iza samostanskih zidina! »O da si studen ili vruć! Ali jer si mlak, ni vruć ni studen, povratit ću te iz usta!« (Otk 3,15-16). Ovo su riječi opomene upućene meni koji evanđeoskog radikalizma u sebi ne ćutim. I to me brine. A bez njega živjeti ne mogu. I ne smijem! Dijelim svoje misli s vama, braćo, uvjeren da i vi sa mnom dijelite slično iskustvo.

Sv. Franjo nas je u samostan privukao ljubavlju prema siromasima. Stoga bih želio da briga za siromašne postane nešto prepoznatljivije, puno prepoznatljivije, konkretno, u životu svakoga od nas koji osjeća u sebi isti nemir koji mene progoni. Karitas ubuduće ne može ostati briga samo jednog čovjeka, nego mora postati obilježje svakog vjerodostojnog člana naše Provincije. U tom smislu, koristeći se ovom prigodom, zahvaljujem fra Ivici Radeljaku, našem subratu koji je preko dvadeset godina posvetio služenju u našem karitasu i Domu sv. Maksimilijana Kolbea. Podnio je teret osnivanja ovih dviju ustanova, u vrijeme Domovinskog rata i u godinama nakon njega, providao je potrepštine

i dijelio hranu kroz Pučku kuhinju. Razrješenjem fra Ivice Radeljaka obiju ravnateljskih službi (dakako, Doma sv. Maksimilijana Kolbea na građansko-pravnom području treba razriješiti nadležna građanska vlast, što očekujemo u dogledno vrijeme) i imenovanjem fra Martina Jakovića novim ravnateljem karitasa (Doma sv. Antuna Padovanskoga), moja je žarka želja da se naš zagrebački karitas pretvori u mjesto trajne formacije svih fratara i bogoslova zagrebačkog samostana. Karitas je prigoda da ispunimo nalog pape Franje za izlaskom na periferije, iz svojih geta, da zamirišemo po ovcima, siromasima, da ne možemo spavati zbog brige siromašne obitelji koja nema čime platiti režije, da se senzibiliziramo za probleme siromaha, o njima međusobno razgovaramo, da se prestanemo baviti sobom, i pažnju posvetimo Kristu prerusenom u siromasima. Naravno, to nas inkomodira! Lakše je platiti zaposlenike da služe siromasima umjesto nas! Lišavaju nas zasluga pred Bogom i još ih za to plaćamo! Istina, možda će zbog naravi službe biti neophodno da i dalje ostanu stalni zaposlenici u karitasu, ili samo netko od njih, ali moja je žarka želja da mi fratri postanemo inventar karitasa, da siromasi u karitasu susretu provincijala s metlom kako mete, ili kako nožem guli krumpir. Polazim od sebe ali, uvjeren sam, ovo je san većeg djela braće u našoj Provinciji. Karitas je i rasadište novih duhovnih zvanja. Služenje je jedini ispravan *spiritus movens* svakog duhovnog poziva. Ali ga mladima treba primjerom pokazati. Treba volonterima otvoriti vrata karitasa da mogu iznjedrati ono najplemenitije u sebi, u susretu sa siromasima i potrebnima. Želim predstavljati Provinciju u kojoj će svaki njezin član biti zauzet u brizi za siromašne. Ne kažem da toga do danas nije bilo. Nipošto! Karitas pod dugogodišnjim ravnanjem fra Ivice Radeljaka toga je svjedok. Ja samo smatram da na tom području, zajedno, možemo učiniti još i više! Osobito zagrebačka kuća, kao kuća formacije i odgoja, u tome mora prednjačiti. To, eto, očekujem!

S kruhom, siromasima treba poslužiti i lijepu riječ, Riječ Božju, jer »Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi što izlazi iz Božjih usta« (Mt 4,4). Treba više humanizirati odnos prema siromasima, beskućnicima pomoći da svoj život razmatraju u svjetlu evanđelja, svjesni da su baš oni, *anavim Jahwe*, povlašteni u Božjim očima, jer im

je Bog jedini oslonac. Nisu moje riječi plod nikakvog zanesenjaštva, nego negdašnjeg plamena koji i danas još negdje tinja. Smatram da je prigoda da kao Provincija učinimo odlučniji zaokret prema siromasima. Ne dopustimo pesimistima, skepticima, racionalistima, ziherašima i laktašima, da nam ukradu san o franjevačkom bratstvu u kojemu će siromasi postati naša braća, štoviše, biti povlašteni među nama. To je franjevački ideal od kojega ne smijemo odustati ako ne želimo propasti. »Ako sol obljutavi...« (Mt 5,13).

Odlukom Definitorija da novi ravnatelj karitasa (Doma sv. Antuna Padovanskog) po svojoj službi bude župnik župe sv. Antuna Padovanskog, a novi ravnatelj Doma sv. Maksimilijana Kolbea da bude gvardijan zagrebačkog samostana Svetog Duha, Definitorij je ispunio jednu od odredbi ČPP (usp. br. 4) te je u vremenu personalne oskudice jednog čovjeka oslobodio za druge provincijske službe.

Predajući vam u ruke ljetni broj »Fraternitasa«, draga braćo, podsjećam Vas i na dužnost odmora, a ne samo brigu oko servisiranja raznih tehničkih uređaja, registracija i tehničkog pregleda auta. Održavamo tehniku da bi nam služila, a zapostavljamo tijelo kojemu je također potrebno održavanje. »Ta što koristi čovjeku steći sav svijet, a životu svojemu nauditi? Ta što da čovjek dadne u zamjenu za život svoj?« (Mk 8,36-37). Sv. Vinko Paulski upozoravao je da đavao dobre redovnike nastoji ubiti prekomjernim radom, da bi skratio njihov rad za Boga, da što manje duša Bogu privedu. Prema tome, umjerenost u poslu jest vrlina kao, uostalom, i umjerenost u odmoru. Treba u svemu pronaći pravu mjeru.

Uz rečeno potičem braću i da obave sistematski pregled (»servis vlastitog organizma«) kako bi se pravovremeno otklonile bolesti koje je moguće preduhitriti, a možda već kucaju na vrata. U svemu rečenome, neka i duša dobije vrijeme za druženje s Bogom! Podsjećajući, pri tome, na treći turnus duhovnih vježbi u Splitu za one koji nisu stigli na prethodna dva.

Svima želim mirno i blagoslovljeno ljeto da se na službe vratite odmorenog tijela i osunčane duše s puno novog entuzijazma. Služimo Gospodinu veselo!

fra Josip Blažević,
provincijalni ministar

iz generalne kurije

PISMO GENERALNOG MINISTRA PRIGODOM OBNOVE STATUTA VOJSKE BEZGREŠNE

Draga braćo, ovim putem želim vas obavijestiti da je nakon vrlo kompleksnog procesa Papinsko vijeće za laike odobrilo nove Generalne statute Vojske Bezgrešne.

Početak revizije Generalnih statuta dogodio se u listopadu 2010., kada je Izvanredna skupština Vojske Bezgrešne zatražila poboljšanje Statuta u svjetlu potreba Udruge sada već raširene i prisutne na svim kontinentima i rastućeg sudjelovanja laika u njoj te zbog novih mogućnosti koje se nude u kanonskom pravu.

Od tog je trenutka komisija ad hoc, imenovana i oblikovana od stručnjaka u teologiji duhovnosti, mariologiji i u kanonskom pravu, radila na izradi obnovljenih Statuta koji su bili izmijenjeni i potvrđeni na Međunarodnom predsjedničkom vijeću i Međunarodnoj skupštini, koja je sadržaj novih Statuta i prihvatila 16. listopada 2013. Nakon službene izjave Međunarodne skupštine zatraženo je od Papinskog vijeća za laike da potvrdi nove Statute. Nakon niza nadopuna i promjena koje je na odgovarajući način zahtijevalo ovo radno tijelo, 25. ožujka 2015. godine, Statuti su odobreni.

Jedna od najvažnijih promjena koje je Papinskog vijeća za laike zatražilo bilo je ukidanje službe Vrhovnog moderatora (koja je tipičnija za Treći red, nego za javnu vjersku kršćansku udruhu), te davanje Generalnom ministru naslov međunarodnog asistenta. Ova je promjena bila uvjet da Vojska Bezgrešne nastavi svoje djelovanje kao javna vjerska ustanova, u statusu koji je Papinsko vijeće za laike odobrilo 1997. godine, a koji je bilo dobro zadržati zbog raširenosti Vojske Bezgrešne po cijelom svijetu te zbog rastućeg sudjelovanja laika.

Iznimka da Generalni ministar bude Vrhovni moderator bila je dopuštena u prošlim Statutima zbog izričite želje Ivana Pavla II., ali sadašnje vlasti ovog Vijeća nakanile su tu mogućnost ukinu-

ti zbog boljeg usuglašavanja Statuta s odredbama Zakonika kanonskog prava (usp. kan 298-320 i 327-329 Zakonika kanonskog prava i čl. 134 Apostolske konstitucije Pastor bonus). Ovu vijest ne bi trebalo promatrati kao smanjenje utjecaja franjevac konventualaca u Udruzi, nego kao bolje i konkretnije uključanje Reda u djelovanje Udruge. Zapravo, Generalni ministar dio je međunarodne uprave Vojske Bezgrešne, garantirajući tako temeljnu i važnu poveznicu između Udruge i Reda. Generalni ministar može imenovati svog delegata za Udrugu, osiguravajući tako trajno sudjelovanje Reda u životu Udruge. To je već ispunjeno imenovanjem brata Raffaella Di Muro, bivšeg međunarodnog asistenta. Potrebno je napomenuti da je mjesto Vrhovnog moderatora u prošlim Statutima bilo simbolično, dok je u stvarnosti uskraćivalo Generalnom ministru aktivnije sudjelovanje u životu Udruge. Uvjeravam braću da će s novim Statutima Red biti i dalje značajan dio Udruge.

Ostale promjene Statuta odnose se na hijerarhijsku organizaciju, odgoj i vlast (propisi su sada precizniji i detaljniji). Osim toga, promijenjeno je teološko nazivlje, kako bi bilo usklađeno s mandatom koji Crkva danas nudi crkvenim pokretima.

Osobno sam uvjeren da novi Statuti naglašavaju onaj sveopći duh Udruge, koji je tako želio sv. Maksimilijan Kolbe (usp. SK 22, 1325-1333), a u isto vrijeme jamče bolje sudjelovanje laika u Udruzi kao i duhovnu i karizmatiku potporu Reda.

Živeći u punini ono što Statuti određuju, za sigurno je moguće usmjeriti osobni život prema misionarskom načinu života, toliko dragom o. Kolbeu, ljubeći Crkvu i služeći joj s potporom Bezgrešne Djevice i na slavu Božju.

Bratski,

*fra Marko Tasca,
generalni ministar*

iz provincije

TRINESTA SJEDNICA DEFINITORIJA

Trinaestu sjednicu Definitorija započeli smo u prostorijama Provincijalata, 31. ožujka 2015. godine u 8.30 sati, molitvom Srednjeg časa. Pročitani su i usvojeni zapisnici prošle sjednice. U osvrtu na zapisnik razgovaralo se o organizaciji 50. obljetnice misništva naše braće i o 20. obljetnici Doma sv. Antuna.

Definitorij je odobrio radove na muzeju šibenskog samostana.

Dopušteno je svim samostanima da u osnivanje d.o.o. idu zasebno, ali je o tome potrebno obavijestiti Definitorij.

Uskoro su pred nama dva provincijska susreta: susret ministranta u Novom Marofu i susret mladih u Cresu. Provincijalni ministar obavijestio je Definitorij da fra Tomislav Cvetko još uvijek nije uspio organizirati sve potrebno za susrete te nije dostavio razrađeni program. Zaključeno je da će se o svemu razgovarati u narednim tjednima.

Provincijalni ministar obavijestio je braću da će susret/srećanje s braćom Slovenske provincije biti 22. travnja 2015. godine u Ptuj. Pozvana su sva braća da se odazovu u što većem broju.

Fra Martin Jaković izvijestio je braću o razgovoru sa svima uključenima u projekt Marijafesta. Napravljen je okvirni troškovnik i dogovorena financijska konstrukcija te se ide prema rješenju svih organizacijskih pitanja.

U točki razno razgovaralo se o korizmenim susretima Provincijalnog ministra s braćom. Fra Tomislav Glavnik postavio je pitanje je li se razgovaralo o temama za Izvanredni kapitul? Provincijalni ministar odgovorio je da je o tome bilo razgovora, no da nije bilo konkretnih prijedloga pa je zaključeno da su sve teme dobrodošle. Neka su braća komentirala odnos prema prvom prioritetu ČPP-a, tj. promicanju duhovnih zvanja, odnosno

potaknula su Upravu na veće zalaganje oko tog pitanja. Uprava je tiskala prospekt za zvanja, koji će do nedjelje Dobrog Pastira biti dostavljen svim samostanima, sa zamolbom da ga podijele u samostanima i župama.

Fra Nikola Šantek obavijestio je Definitorij da je fra Vjekoslav Džijan napustio zajednicu 1. travnja 2015. godine.

Dogovoreno je da će se sljedeći Definitorij održati 28. travnja 2015., zajedno sa slovenskim Definitorijem. Trinaestu sjednicu Definitorija završili smo u 10.50 sati.

ČETRNAESTA SJEDNICA DEFINITORIJA

Četrnaestu sjednicu Definitorija započeli smo molitvom u klerikatskoj kapeli, 28. travnja 2015. godine, u 8.30 sati. Nakon pozdrava Provincijalnog ministra jednoglasno je usvojen zapisnik trinaeste sjednice. Uslijedili su izvještaji ekonomista i egzaktora Provincije te redoviti tromjesečni izvještaj iz Karitasa.

Dogovoreni su datumi duhovnih vježbi za 2016. godinu: od 8. do 12. veljače 2016. u Zagrebu, od 20. do 24. lipnja 2016. u Cresu te od 10. do 14. listopada 2016. u Splitu.

Provincijalni ministar osvrnuo se na organizaciju susreta ministranta u Novom Marofu te je izrazio svoju zahvalnost braći u Novom Marofu koja su odlično osigurala uvjete za održavanje susreta. Također je dao informacije o nadolazećem susretu mladih, koji će se održati u creskom samostanu. Osim toga govorio je o Festivalu katoličkog kazališta i o planu snimanja mjuzikla Uskrsli.

Razgovaralo se o primopredaji Karitasa u ljetu 2015. godine.

Definitorij se osvrnuo na ređenje fra Stjepana Brčine 26. travnja 2015. godine u Vatikanu. Bili su prisutni fra Nikola Šantek i četvorica bogoslova te

braća Provincije koja se nalaze u Rimu. Budući da fra Filip Pušić još nije diplomirao na KBF-u, očekuje se završetak njegova studija, kako bi bio predložen za svećeničko ređenje, koje će biti 20. lipnja 2015. godine u zagrebačkoj katedrali.

Dogovoreno je da bi sljedeće sjednice Definitorija prije ljetne stanke bile 29. svibnja u 8.30 sati i 29. lipnja u 8.30 sati. Na zadnjoj sjednici bi trebalo napraviti analizu prve godine djelovanja Uprave. Prvi dio sjednice Definitorija završen je u 9.45 sati.

Drugi dio sjednice Definitorija nastavili smo u 10.30 sati u zajedništvu s Definitorijem slovenske Provincije. Na početku je fra Josip Blažević, provincijalni ministar hrvatske Provincije zaželio dobrodošlicu slovenskom Definitoriju te je iznio osnovne informacije o hrvatskoj Provinciji. Fra Milan Kos, slovenski provincijalni ministar, pozdravio je hrvatsku braću te je iznio osnovne informacije o slovenskoj Provinciji.

Razgovaralo se o susretu trajne formacije. Dogovoreno je da se hrvatska braća pridruže slovenskoj braći na susretu u Piranu od 25. do 29. listopada 2015. godine. Tema će biti: Susret sa sesticom smrću.

Budući da će slovenski mladi pjevati na susretu *Giovani verso Assisi* te se za njih organizira autobus, dogovoreno je da će, ako bude bilo slobodnih mjesta u autobusu, s njima na susret poći i mladi iz Hrvatske.

Budući da bi u bliskoj budućnosti, po nalogu Generalne kurije, trebali zajednički otvoriti misijsku kuću u Danskoj, braća su o tom planu razmijenila mišljenja. Sjednicu Definitorija završili smo molitvom Kraljice neba u 12.10 sati te svečanim ručkom u blagovaonici samostana.

PETNAESTA SJEDNICA DEFINITORIJA

Petnaestu sjednicu Definitorija započeli smo 29. svibnja 2015. godine u 8.30 sati molitvom krunice u samostanskoj kapeli. U molitvi smo se sjetili i dragom Bogu preporučili pokojnog fra Miju Jozanovića.

Nakon molitve započeli smo radni dio. Usvojen je zapisnik prošle, četrnaeste sjednice. Ekonom

Provincije pročitao je tromjesečni ekonomski izvještaj. Provincijalni ministar tražio je braću Definitore da predlože osobe koji bi bili potencijalni voditelji duhovnih vježbi u narednoj godini. Dogovoreno je da će se najprije pitati don Frano Precla i don Tonči Matulić.

Odobreno je izdavanje knjige Provincijskog povijesnog arhiva koju je pripremio fra Ljudevit Marčić. Knjiga će biti podijeljena fratrima na Danu Provincije 2015., koji će se održati u Molvama, budući da se ove godine slavi 350. obljetnica osnutka župe.

Razgovaralo se o personalnim promjenama u našim samostanima te o ispomoći braće u ljetnim mjesecima.

Odlučivano je o molbama postulanata za ulazak u novicijat.

Pročitana je molba fra Filipa Pušića za svećeničko ređenje te izvještaji fra Nikole Šanteka, magistra bogoslova i njegovog mentora fra Martina Jakovića, župnika župe sv. Antuna Padovanskog. Nakon razmatranja molbe i izvještaja, fra Filipu Pušiću je dopušteno primanje svećeničkog reda u zagrebačkoj katedrali 20. lipnja 2015.

Provincijalni ministar i ekonom Provincije izvijestili su Definitorij o razgovoru s kardinalom Josipom Bozanićem s kojim su razgovarali o župi Bijenik te o pravnoj osobnosti Vojske Bezgrešne i Veritasa.

Provincijalni ministar dao je obavijest o susretu s gvardijanom samostana u Bruxellesu. Osim toga, obavijestio je braću o:

1. Objavljivanju monografije fra Nikole Rošića: Samostan i Crkva sv. Frane u Šibeniku te knjige fra Ivana Karlića: *Gospa Ilačka*, koju je napisao u suradnji s gosp. Tomislavom Filićem;
2. Otvaranju muzeja u Šibeniku;
3. Izvedbi pjesama iz mjuzikla »Uskrsli« na susretu s papom Franjom u Sarajevu;
4. Da će mlada misa fra Stjepana Brčine biti 4. srpnja, a ne kako je najvišteno 11. srpnja 2015.

Razgovaralo se o nastavku unutrašnjeg uređenja crkve sv. Ivana Krstitelja u Puli. Osim toga odlučeno je da se zbog dotrajalosti proda auto Golf IV, koji je Provincija prije nekog vremena kupila od creskog samostana.

Razgovaralo se o mogućnosti sudjelovanja sve braće na Izvanrednom provincijskom kapitolu 2016. godine. Na Definitoriju je odlučeno da će se od Generalnog ministra zatražiti dopuštenje da na Izvanrednom kapitolu mogu sudjelovati sva braća.

Nakon još nekih kratkih informacija dogovoreno je da se sljedeća sjednica Definitorija održi 30. lipnja 2015. s početkom u 8.30 sati. Petnaesta sjednica Definitorija završila je u 12.15 sati.

vijesti iz provincije

SUSRET BRAĆE U PTUJU

I ove godine braća Slovenske i Hrvatske provincije franjevac konventualaca susrela su se u Ptuj u redovitom godišnjem susretu/srećanju. Na susretu su sudjelovala četrdesetorica braće. Nakon okupljanja u samostanu sv. Petra i Pavla održano je predavanje o povijesti i umjetnosti ptujske crkve, s posebnim naglaskom na obnovu bombardiranjem razrušene crkve u vrijeme II. svjetskog rata. Nakon predavanja braća su molila za nova duhovna

zvanja, klanjajući pred Presvetim Oltarskim Sakramentom, a zatim je slavljena sv. misa koju je predslavio fra Miljenko Honti, generalni asistent Reda. U svojoj propovijedi fra Miljenko je govorio o životu franjevac u odnosu na realnost Kristovog uskrsnuća, ohrabrivši braću u davanju primjera svim ljudima kako bi uzvjerovali i nasljedovali stope Krista raspetoga i uskrsloga. Po završetku svete mise braća ptujskog samostana pripremili su ručak, a nakon ručka braća su obišla grad. Duhovno i tjelesno okrijepljeni te obogaćeni iskustvom franjevačkog zajedništva predvečer smo se vratili svojim kućama.

PREDSTAVLJANJE ZBORNIKA »PRAV- DA, MIR, STVORENJE NA EU-AREOPAGU«

Franjevački institut za kulturu mira i franjevački samostan Sv. Frane franjevac konventualaca u Splitu predstavili su u ponedjeljak 13. travnja u 19.30 sati u samostanu Sv. Frane u Splitu zbornik »Pravda, mir, stvorenje na EU-areopagu. In memoriam fra Špiri Marasoviću«.

Zbornik su predstavili fra Žarko Relota, OFMConv., fra Mijo Džolan, OFM, prof. dr. sc. Nikola Bižaca, dr. sc. fra Bernardin Škunca, OFM i prof. dr. sc. fra Anđelko Domazet, OFM. U glazbenom dijelu sudjelovao je Zbor sv. Frane.

MAGISTRIRAO FRA ZLATKO VLAHEK

21. travnja 2015. na Papinskom teološkom fakultetu sv. Bonaventura – Seraphicum u Rimu, fra Zlatko Vlahek, član Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevaca konventualaca, obranio je svoj magistrarski rad pod nazivom »I contributi liturgici del padre Girolamo M. Mileta OFMConv. alla sua famiglia religiosa« (Liturgijski doprinosi o. Jeronima M. Milete OFMConv. svojoj redovničkoj obitelji).

U prvom poglavlju predstavljen je opći povijesni kontekst svijeta, Crkve, Reda franjevaca konventualaca te Hrvatske provincije sv. Jeronima u 19. i 20. stoljeću.

U drugom poglavlju predstavljen je život i djelovanje o. Jeronima M. Milete kao istaknutog liturgičara, kasnije šibenskog biskupa.

U trećem poglavlju predstavljena su liturgijska djela koja je uredio o. Jeronim Mileta, s naglaskom na liturgijsku tradiciju franjevaca konventualaca: *Horae Diurnae* (1894), *Caeremonialis Ordinis* (1904), *Compendium Rubricarum* (1906), *Missale Romanum* (1909), *Breviarium Romanum* (1910).

O. Jeronim M. Mileta, osim dugogodišnjeg profesorskog rada, doprinio je Redu franjevaca

konventualaca u izdavanju liturgijskih knjiga u razdoblju kada Red zadobiva novi polet, nakon napoleonskih progona, pod naslovom *Vita perfecta communis*.

Magistarski rad je izrađen pod vodstvom prof. dr. sc. Emila Kumke, OFMConv, a u komisiji na danu obrane bili su prof. dr. Domenico Paoletti, prof. dr. Raffaele di Muro i prof. dr. Roberto Tamanti.

Obrani su prisustvovali brojni fratri međunarodnog kolegija franjevaca konventualaca Seraphicum, te vikar Reda fra Jerzy Norel.

PROVINCIJSKI SUSRET MINISTRA- NATA U NOVOM MAROFU

Uoči nedjelje Dobrog Pastira, 25. travnja 2015. godine održan je provincijski susret ministranata u Novom Marofu. Susret je započeo u 10 sati okupljanjem ispred crkve gdje su domaćini pripremili okrepu za goste koji su pristigli iz gotovo svih samostana naše provincije. Nakon uvodnih pozdrava i predstavljanja programa uslijedila je sveta misa, koju je predvodio provincijal fra Josip Blažević, uz koncelebraciju ostale braće svećenika koji su dopratili svoje ministrante. U propovijedi provincijal je istaknuo važnost ministrantske službe. Na poticaj provincijala, ministranti su izabrali dvojicu svećenika koji su posvjedočili o svom pozivu. Nakon svete mise počeo je pismeni dio kviza. Završetkom pismenog dijela nahranili smo »brata magarca« delicijama koje je pripremio gvardijan i župnik fra Vitomir Glavaš. Nakon ručka uslijedio je usmeni dio kviza, odnosno finale. Treće mjesto osvojili su ministranti iz Zagreba, drugo mjesto pripalo je ministrantima iz Splita, dok su prvo mjesto osvojili ministranti iz Vinkovačkog Novog Sela. Potom je počeo najvatreniji dio ovog susreta tj. sportsko natjecanje u nogometu, stolnom tenisu, graničaru i povlačenju užeta. Iskriilo je, čuli su se i usklici pobjede i smijeh, ali su padale i suze, kako je to uvijek na sportskim natjecanjima. Ministranti iz Vinkovačkog Novog Sela osvojili su treće

mjesto u malom nogometu. Drugo mjesto osvojili su ministranti iz Šibenika, dok su prvo mjesto u malom nogometu i u povlačenju užeta osvojili domaćini.

SVEĆENIČKO REĐE- NJE FRA STJEPANA BRČINE U VATIKANU

Na Nedjelju Dobroga pastira i 52. Svjetski dan molitve za zvanja, 26. travnja 2015., pod svetom misom u 9.00 sati, papa Franjo zaredio je 19 svećenika, među kojima je bio i naš fra Stjepan Brčina. U ime Reda prisutni su bili fra Jerzy Noel, generalni vikar Reda, fra Maurizio di Paolo, prokurator Reda, fra Miljenko Honti, generalni asistent CEC-a, u ime Provincijalnog ministra fra Nikola Šantek, tajnik Provincije i magister klerika, a bila su prisutna i ostala braća iz Provincije, članovi fra Stjepanove obitelji i prijatelji. U prekrasnom slavljeničkom ozračju papa Franjo pozvao je novoređenike da kao svećenici odvažno svjedoče Isusa Krista u današnjem svijetu te im preporučio da uvijek pred očima imaju primjer Dobrog pastira koji nije došao da bude služen, nego da služi. Na-

kon svećeničkog ređenja priređen je svečani ručak u prostorijama međunarodnog kolegija Seraphicum.

PROVINCIJSKI SUSRET MLADIH NA CRESU

U organizaciji Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca, od 1. do 3. svibnja 2015. godine, u creskom samostanu sv. Franje, održan je trodnevni Provincijski susret mladih. Stotinjak mladih iz samostana u kojima djeluju braća Provincije provelo je dane u molitvi, pjesmi i druženju, razmišljajući i moleći na temu »Ljubav nije ljubljena«.

Nakon pozdrava fra Josipa Blaževića, provincijalnog ministra OFMConv, zatim fra Zdravka Tube, gvardijana creskog samostana i fra Tomislava Cvetka, provincijskog promicatelja duhovnih zvanja, međusobno su se predstavile grupe mladih iz Zagreba, Vinkovaca, Pule, Splita, Šibenika i Cresa. Uslijedilo je prigodno euharistijsko klanjanje koje je predvodio fra Vladimir Vidović, uz animaciju mladih iz Cresa.

Subota je započela jutarnjom molitvom, doručkom te predavanjem koje je održao fra Ivan Penava, OFMConv, na temu iz života sv. Franje: »Ljubav nije ljubljena«, nakon kojeg su mladi izmijenili svoja razmišljanja o temi u radu po grupama. Poslijepodne je slavljen pokorničko bogoslužje, koje je predvodio fra Vladimir Vidović iz Vinkovaca te je održana »potraga« za Božjom ljubavlju putem prema kapeli San Salvadur. Mladi su, prolazeći putem do kapele, molili kronicu i tražili pet simbola koje su prinijeli na svetoj misi koju je predvodio mons. Mladen Mrakovčić, creski župnik. Pod misom su mons. Mrakovčić, č. s. Ljubica Bosilj i fra Robert Jandel mladima posvjedočili Božju ljubav koja se ostvarila u njihovim životima po prihvaćanju poziva koji su dobili od Boga. Nakon povratka održan je koncert Maje Blagdan, koja je također svjedočila o svojem obraćenju.

U nedjelju, 3. svibnja 2015., mladi su posjetili časne sestre benediktinke, koje su posvjedočile iskustvo Božje ljubavi u klauzuri. Vrhunac dana bila je sveta misa koju je predslavio fra Josip Blažević, provincijalni ministar OFMConv. Fra Josip Blažević u propovijedi je naglasio važnost »ostajanja« u Kristu, kao loza na trsu, i Krista u nama po njegovoj riječi u Svetom pismu, kao jedinom mogućem načinu plodnosti i ostvarenja Isusove zapovijedi ljubavi. Nakon ručka i prigodnih darova turističke zajednice grada Cresa, mladi su se uputili svojim domovima.

MONOGRAFIJA SAMOSTAN I CRKVA SV. FRANE U ŠIBENIKU

U četvrtak 28. svibnja, u našoj crkvi sv. Frane, predstavljena je monografija »Samostan i crkva sv. Frane u Šibeniku«, autora fra Nikole Mate Rošćića. Monografiju su predstavili: prof. dr. sc. Josip Belamarić (Split), gosp. Vilijam Lakić (Šibenik), fra Ljudevit Maračić (Zagreb) i autor monografije fra Nikola Mate Rošćić, a uz brojne okupljene na predstavljanju monografije gost je bio i šibenski biskup mons. Ante Ivas koji se prisutnima obratio prigodnim govorom. Predstavljanje monografije

vodio je gvardijan šibenskog samostana fra Ivan Bradarić, uz prigodni glazbeni program.

OTVOREN MUZEJ SVETOG FRANE

Nakon dugogodišnje pripreme, u srijedu 3. lipnja otvoren je Muzej svetog Frane u Šibeniku. Odabir vrijednih knjiga bogate samostanske knjižnice, golem broj relikvijara te ostali vrijedni predmeti, našli su svoje mjesto u novouređenom muzeju. Kreativni tim u sastavu: Antonio Šunjerga, Valentino Dražić Celić i Zdenka Bilušić, predvođeni kreatorom tima Hrvojem Zekanovićem u samo nekoliko mjeseci su uredili interijer i postav muzeja. Vrpca na otvorenju prerezao je provincijal fra Josip Blažević. Muzej je blagoslovio šibenski biskup mons. Ante Ivas.

ZLATOMISNIČKO SLAVLJE FRA ALOJZIJA LITRIĆA I FRA MAKSIMILIJANA HERCEGA

Na svetkovinu Presvetoga Trojstva, 31. svibnja 2015., pod misom u 10.30 sati, zlatomisnički jubilej proslavili su fra Alojzije Mate Litrić i fra Maksimilijan Marko Herceg, uz koncelebraciju svetoduških frata i svećenika gostiju.

Zlatomisnike je na početku svete mise pozdravio i predstavio fra Tomislav Glavnik, gvardijan samostana Svetog Duha. Misu je predslavio fra Josip Blažević, provincijalni ministar, koji je održao i prigodnu propovijed.

Na kraju se prisutnima, u ime slavljenika, zahvalio fra Maksimilijan Herceg, ne skrivajući svoju radost, a župnik fra Martin Jaković je u ime župske zajednice sv. Antuna Padovanskog čestitao zlatomisnicima na jubileju.

Slavlje je završilo prigodnim ručkom za goste i uzvanike u dvorani sv. Franje.

ODRŽAN LJETNI TURNUS DUHOVNIH VJEŽBI

U creskom samostanu sv. Frane od 14. do 19. lipnja 2015. održan je ljetni turnus duhovnih vježbi. Na duhovnim vježbama sudjelovalo je 16 braće iz Provincije: fra Roko Bedalov, fra Ivan Bradarić, fra Đuro Crlenjak, fra Tomislav Cvetko, fra Ferdinand Čavar, fra Vitomir Glavaš, fra Tomislav Glavnik, fra Alojzije Litrić, fra Ljudevit Maračić, fra Stanko Mijić, fra Filip Musa, fra Ivan Radeljak, fra Nikola Šantek, fra Marko Vrdoljak, fra Jere Vujić i fra Đuro Vuradin. Duhovne vježbe vodio je p. Stjepan Fridl, DI.

SVEĆENIČKO REĐENJE FRA FILIPA PUŠIĆA

Tijekom euharistijskog slavlja u subotu 20. lipnja 2015. zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić podijelio je u zagrebačkoj katedrali devetoric kandidata red prezbiterata. Za našu Hrvatsku provinciju sv. Jeronima franjevac konventualaca za svećenika je zaređen fra Filip Pušić, rodnom iz župe sv. Antuna Padovanskog – Zagreb. Za Zagrebačku nadbiskupiju za svećenike su zaređeni Dominik Glasnović iz župe sv. Pavla apostola, Zagreb – Retkovec, Matija Knok iz župe sv. Ane – Lobor, Martin Krizmanić iz župe sv. Pavla apostola, Zagreb – Retkovec te Marko Torbar iz župe Presvetog Trojstva – Krašić. Za Hrvatsku franjevačku provinciju sv. Ćirila i Metoda red prezbiterata primili su fra Otto Barany iz župe sv. Antuna Padovanskoga u Bečeju – Srbija (Subotička biskupija) i fra Franjo Vuk iz župe Gospe Lurdske – Uljanik (Požeška biskupija). Za Hrvatsku karmelsku provinciju svetog Oca Josipa za svećenika je zaređen br. Jakov

od Ljubavi Kuharić iz župe sv. Blaža – Zagreb, a za Hrvatsku pokrajinu Družbe Isusove, Hrvoje Mravak iz župe sv. Petra apostola – Zagreb. Na svetoj misi kardinalu Bozaniću izrečene su čestitke povodom 40. obljetnice svećeničke službe.

50. OBLJETNICA SVEĆENIŠTVA FRA NIKOLE MATE ROŠČIĆA

U subotu, 4. srpnja, u crkvi Sv. Frane na Obali u Splitu, fra Nikola Mate Roščić proslavio je 50. obljetnicu svećeništva (4. srpnja 1965. u bazilici XII apostola u Rimu) i svoje prve mise (5. srpnja 1965. u bazilici Sv. Marije Velike u Rimu). Za ovu prigodu oko slavljenika se okupila najuža rodbina. Po izričitoj želji zlatomisnika tijekom mise nije bilo ni pjevanja, a ni prigodnog propovjednika.

Zlatomisnik je na sebi svojstven način nakon Evanđelja umjesto propovijedi izrekao podužu zahvalnu, dirljivu i veoma sadržajnu molitvu u kojoj se prisjetio svih dragih osoba iz svoje obitelji koji više nisu među živima, kao i brojnih osoba iz kruga svojih bliskih prijatelja, kao i pokojne braće iz svoje redovničke zajednice hrvatskih franjevaca konventualaca. Izrekao je zahvalno slovo o brojnim koji su mu tijekom života od najranije mladosti pa do sada bili bliski i odani. Spomenuo se i svih mjesta gdje su ga vodili životni putovi od rodnog Grabovca pa do Imotskog, Zagreba, Rima, Beča, Šibenika i sada Splita.

Nije izostao ni spomen na razne službe koje je tijekom života obnašao. Zahvalio je Bogu na milosti koju mu je podario da bude u službi Riječi kroz propovijedanje, predavanja, duhovne vježbe i drugo te preko pisane riječi kroz 20 samostalnih knjiga i oko 450 članaka, ogleda, stručnih prikaza. Nije izostala ni zahvala za poneke bolne i teške životne trenutke. Proširena zahvalna molitva završila je zazivom Božjeg blagoslova za svu nazočnu bližu rodbinu, za redovničku zajednicu, za hrvatsku domovinu. Nakon mise slavlje se nastavilo obiteljskim objedom.

PRIGODNA PROPOVIJED PROVINCIJALNOG MINISTRA PRIGODOM SLAVLJA JUBILEJA ZLATNE MISE FRA ALOJZIJA MATE LITRIČA I FRA MAKSIMILIJANA MARKA HERCEGA

Zagreb, Svetkovina Presvetog Trojstva 2015.)

Uvod

Srdačan pozdrav rodbini, prijateljima, svećenicima, nadasve današnjim jubilarcima, i svima vama, draga braćo i sestre, koji ste na današnju Svetkovinu Presvetog Trojstva došli zajedno s nama reći hvala Trojedinom Bogu za ovaj veliki dan u Godini posvećenog života. Velika je naša radost danas! Naša Hrvatska provincija franjevac konventualaca ponosna je na petoricu naše subraće koja ove godine navršuje 50 godina svoga svećeničkog života. To su:

1. fra Nikola Mate Roščić i fra Teofil Majić, obojica sada na službi u Splitu;
2. fra Stanko Duje Mijić, sada na službi na Visu;
3. fra Alojzije Mate Litrić i fra Maksimilijan Marko Herceg, ovdje u Zagrebu, koje najsrdačnije među nama pozdravljam, i zahvaljujem, u ime ove župske zajednice i ispred naše Hrvatske provincije sv. Jeronima, na njihovom pedesetogodišnjem svećeničkom predanju, ali i što su nam dopustili da zajedno s njima budemo dio niki zahvalnosti Trojedinom Bogu koji ljudima ne uskraćuje svoju milost, ni njima ni nama, da mu možemo biti vjerni.

Makar i zahvalna srca pred živim Trojedinim Bogom, ipak ne smemo s uma da smo samo krhka i grešna stvorenja, da ono što jesmo, jesmo po Božjoj milosti a ne po vlastitim zaslugama, pa molimo Božje milosrđe da nam

se smiluje i u svojoj neizmjerljivoj ljubavi grijehe dobrostivo oprosti.

Homilija

»Neka ti je hvala Bože; neka ti je hvala, istinito i jedino Trojstvo, jedno i najviše Božanstvo, sveto i jedno Jedinstvo!«

Neka ti je hvala Trojдини Bože za 50 godina svećeničkog služenja što si ih udijelio našoj braći fra Alojziju Mati Litriću i fra Maksimilijanu Marku Herceu.

— — —

Na početnu Godine posvećenog života papa Franjo postavio je tri njezina cilja:

»Sa zahvalnošću se spomenuti nedavne prošlosti«

»S nadom prigriliti budućnost«

»Sa strašću živjeti sadašnjost«

I. »Sa zahvalnošću se spomenuti nedavne prošlosti«

Naše današnje slavlje odgovor je na Papin poziv da se sa zahvalnošću spomenemo naše nedavne prošlosti. U Godini posvećenog života Presvetome Trojstvu zahvaljujemo za 5-oricu naše braće koja slave 50 godina svoga svećeništva! Ne sjećam se

kada je zadnji puta bilo u našoj Provinciji sličnoga slavlja, a niti ima naznake da ćemo u skoroj budućnosti obilježavati ista slično.

Kad jedan svećenik otpadne od Crkve, ili napravi kakvu sramotu, o tome izvještavaju svi mediji, danima, nekada i tjednima, katkada ne skrivajući ni svoju zloradost, ali ignoriraju živote brojnih svećenika, samozatajnih, požrtvovnih, Bogu vjernih i svetih. Zato je dostojno i pravedno, braćo i sestre, da se danas spomenemo naše braće, njihove vjernosti Bogu unatoč ljudskoj slabosti, njihovog služenja, unatoč svim protivštinama i prorocima besmisla! Kao velika prolaznost studenata na ispitu, njihova ustrajnost ohrabrenje je našim bogoslovima i mladim svećenicima da je, s Božjom milošću, moguće ustrajati u vjernosti Gospodinu.

»U pomoć, Gospodine, jer nestaje pobožnih, vjernosti nema više među ljudima!« (Ps 12,2)

Vjernost je krepost. Starozavjetni Psalmist povezuje ju s pobožnošću. Stavlja ju u najtješnji odnos sa životom po Bogu. Što je pobožnost življa, i vjernost među ljudima je prisutnija. I obratno. Što više slabi pobožnost, što se agresivnije izgoni Boga iz javnog i privatnog života, to se više širi i nevjernost među ljudima. Nevjernost među ljudima posljedica je nevjere prema Bogu, ohladnjele pobožnosti, zapravo, bezbožnosti. Ista formula primjenjiva je na svećeničku i bračnu vjernost. Što smo bliže Bogu, bliže smo i međusobno. Što smo dalje od Boga i međusobno se više udaljavamo, razdvajamo, kao žice na kotaču od bicikla.

Kada su jedan bračni par, na dan njihovog slavlja 50 godina života u braku, pitali za tajnu vjernosti, oni su odgovorili: »Mi dolazimo iz onog vremena kada su se pokvarene stvari popravljale, a ne bacale u otpad.« Ovi su mudraci zapravo otkrili duboku istinu. Rekli su da dolaze iz vremena u kojemu je ljudski život imao svoju vrijednost. Genetički inženjering, igranje boga u laboratoriju, proizvodnja ljudskih zametaka u epruveti, surogat-majke, trgovina ljudima, abortus i eutanazija, drastični su pokazatelji kulture smrti koja relativizira sustav vrijednosti i otkriva devalvaciju života. Ideologija sekularizma sve je profanizirala, posvjetovnjačila, životu oduzela sadržaj, dubinu, vrijednost i smisao. Život je otrgnula od njegovog izvora, Boga, pa se sada čudi što se on suši. Čudi se apsurdnosti besmisla koji ljude strovaljuje

u depresiju i očaj. »Pomanjkanje vjernosti među ljudima«, na koje se tuži Psalmist, najdrastičnije se manifestira na brak, kojemu se osporava trajnost, relativizira ga se, posljedice čega trpe djeca samohranih ili rastavljenih roditelja, te na svećeništvo koje, u profanom svijetu, osim muzejskog i folklornog, ne pronalazi drugu vrijednost. U tom kontekstu današnje slavlje ove dvojice naše subraće bremenito je porukom da svijetu treba Bog. Svijet bez Boga srlja u samouništenje! A tko će mu donijeti Boga ako ne bude svetih svećenika?! Čovjek je za Boga stvoren, i nemirno je srce naše dok se ne smiri u tebi, o Bože, uskliknuo je genijalni sv. Augustin, koji je pola svoga života tragao za smislom na stranputicama života.

II. »Tajna Božjeg života«

U današnjoj Zbornoj molitvi čuli smo: »Bože Oče, poslao si na svijet svoga Sina, Riječ istine, i Duha posvetitelja, da ljudima objaviš tajnu svoga života.« Kako sadržajna molitva! Bog je naš Otac! Nitko ga nikada nije vidio. Ali je on poslao svoga Sina, Riječ istine, i Duha posvetitelja, samo s jednim ciljem: »da ljudima objave tajnu njegova života«. Bog je u sebi ljubav koju svijet ne pozna niti uopće može pojmiti. Trebalo je da Krist umre za nas, stane na čelo grešne povorke čovječanstva, on nevin na mjesto nas grešnika, da bi nam Božju ljubav uprizorio! U sebi je Bog Trojstvo u jedinstvu ljubavi. Čovjeka je stvorio na svoju sliku i za vječni život u ljubavi. Kao što je prije puštanja struje visokog napona potrebno postaviti primjerene žice koje će taj napon izdržati, neće izgorjeti, tako je potrebno i da se već ovdje na zemlji čovjek osposobi za božansku ljubav, visoko uzdigne iznad svakoga grijeha da bi mogao uživati vječni život u Bogu. Pakao je mjesto u kojemu je ljubav usahla. Raj je bezuvjetna ljubav, vjerna i trajna. Ljubav ne poznaje granice. Odlazeći s ovoga svijeta Isus, koji je objavio »tajnu Božjega života« ljudima, povjerava apostolima nalog da pođu po svemu svijetu i učine učenicima njegovim sve narode krsteći ih u ime Trojedinog Boga, Oca i Sina i Duha Svetoga. To je služba svakog svećenika. Izbor nije na svećeniku, nego na Isusu. Bog je taj koji ga odabire i šalje. Svećenici su oni koji prihvaćaju Božji poziv i kreću. Duhovni poziv je nešto što nadilazi i onoga koji je pozvan. Poziv na redovništvo nije prezir

životnih radosti, nego iskustvo preobilne radosti koja izvire iz »tajne Božjega života«, koja se na tome vrelu tajne Božjega života osnažuje, na tome eliksiru pomlađuje kroz euharistiju, iz toga vrela crpi gorivo za svakodnevno služenje i naviještanje tajne Božjega života svim ljudima. Samo uvid, nikada savršena spoznaja, u »tajnu Božjega života«, pokretačka je snaga pozvanoga, ali i njegova nagrada na kraju života. Tko snagu crpi iz toga vrela, i u mjeri u kojoj iz njega crpi, nikada se ne umara.

III. Kod Isusa nema čekanja na birou

Zajedno, fra Alojzije i fra Maksimilijan, u Božjem vinogradu sabrali su 100 godina radnog staža. Nikada ni jedan od njih nije čekao posao na birou, niti ijednoga dana bio besposlen. Život obojice, i službe koje su vršili, bio je raznolik i sadržaj. U nekoliko crta njihov bi život izgledalo ovako:

FRA MAKSIMILIJAN MARKO HERCEG

Rođen je u Prologu (Ljubuški, BiH), 18. svibnja 1939.

u Cresu je položio prve redovničke zavjete 15. kolovoza 1956.

u Zagrebu polaže svečane zavjete 8. prosinca 1961.

teologiju je studirao na KBF-u u Zagrebu od 1959. do 1965.

29. lipnja 1965. zaređen je za svećenika u Splitu.

Od 1965. do 1967. djelovao je kao svećenik i kateheta u župi sv. Antuna Padovanskog u Zagrebu;

Od 1967. do 1971. bio je kapelan, župni vikar i član samostana Frane i župnik župe sv. Josipa u Puli;

Od 1971. do 1977. gvardijan samostana sv. Frane u Splitu;

Od 1977. do 1983. upravitelj župe sv. Antuna Padovanskog u Zagrebu;

Od 1983. do 1989. upravitelj župe sv. Josipa, Sisak – Galdovo, te gvardijan samostana u Sisku;

Od 1987. do 1988. privremeni upravitelj župe Prelošćica;

Od 1989. do 1992. član redovničke zajednice u Novom Marofu te kapelan u župama Mađarevo i Novi Marof;

Od 1992. do 1998. upravitelj župe sv. Antuna Padovanskog u Zagrebu i kroz to razdoblje i mene uvodio u đakonsku službu i prvu godinu kapelacije;

Od 1999. do 2002. ispovjednik u Papinskoj bazilici sv. Antuna Padovanskog u Padovi;

Od 2002. do 2008. ispovjednik u Papinskoj bazilici sv. Petra u Rimu;

Od 2009. do 2014. član samostana sv. Frane u Cresu;

Od 2014. do danas član je samostana Svetog Duha u Zagrebu.

Povrh rečenoga bio je defnitor i vikar Provincije, član raznih provincijskih komisija, član Svećeničkog vijeća Zagrebačke nadbiskupije, asistent FSR-a, itd.

FRA ALOJZIJE MATE LITRIĆ

Rođen je u Žeževici (Šestanovac), 17. kolovoza 1937.

u sjemenište stupio 1950.

u Cresu položio prve redovničke zavjete 2. kolovoza 1955.

u Zagrebu položio svečane zavjete 4. listopada 1960.

Od 1959. do 1965. studirao je teologiju na KBF-u u Zagrebu i na Papinskom fakultetu sv. Bonaventure gdje je stekao naslov magistra teologije;

za svećenika je zaređen u Rimu 13. ožujka 1965. Kao kuriozitet napominjem da je fra Alojzije, od svoje prve mise u Rimu, pa sve do ove današnje u svetištu sv. Antuna Padovanskog u Zagrebu, vodio evidenciju svih odslavljenih misa u proteklih pedeset godina, uključujući mjesta, crkve i sve nakane na koje je slavio. Popis s navedenim misama obuhvaća 12 svešćića. A danas slavi 20.832. misu!

Od 1965. do 1967. pohađa Papinsko učilište »Alfonsianum« u Rimu;

Od 1968. do 1971. te 1973. do 1974. na doktorskoj specijalizaciji u Rimu;

Od 1971. do 1973. ispovjednik je u Papinskoj bazilici sv. Petra u Rimu;

Od 1974. do 1977. definitor, vikar i tajnik Provincije;

Od 1974. do 1983. odgojitelj novaka u Cresu;

Od 1983. do 1986. provincijal Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca;

Između 1977. i 2010. u tri mandata, s prekidi-
ma, bio gvardijan Samostana Svetog Duha u Zagrebu;

gvardijan samostana sv. Frane u Cresu od 1986. do 1992.

Od 2002. do 2006. član i vikar samostana sv. Antuna Padovanskog u Vinkovcima;

Od 2010. do danas član samostana Svetog Duha i ispovjednik u crkvi sv. Antuna Padovanskog u Zagrebu. U ispovjedaonicu prvi ulazi i iz nje posljednji izlazi. Njegova je ona zadnja s vaše desne strane. U njoj je, samo prošle godine, ovo bi vas također moglo zanimati, ispovjedio 9.119 duša. Ako bismo taj broj pomnožili s 50 godina njegove svećeničke službe, bilo bi to preko 450.000 ispovjedi!!! Samo Bogu je znano kolike su milosti i prosvjetljenja primile te duše u sakramentu ispovjedi po rukama samo ovog jednog svećenika.

Fra Alojzije je bio predsjednik i član raznih provincijskih komisija, kapitularni kustos, predsjednik provincijala CEC-a, član vijeća BK Jugoslavije za misije, duhovni asistent FSR-a, ispovjednik raznih redovničkih zajednica, itd.

Cjelozivotna aktivnost naše braće, fra Alojzija i fra Maksimilijana, svjedoče da oni, riječima pape Franje, »Sa strašću žive sadašnjost«. Ali što reći na Papin imperativ: »S nadom prigriliti budućnost«?

IV. »S nadom prigriliti budućnost« i suobličiti se Kristu

Čemu se zlatomisnik još ima nadati u budućnosti, osim sestrici reumi koja mu najavljuje promjenu vremena, Švabi koji s njime zbija svakodnevne šale skrivajući mu stvari, ili, da parafraziram riječi biblijskog Propovjednika, potamnjenju vidu koje-

mu ni optički prozori više ne pomažu, slabljenju šuma uha kojemu i slušni aparatići slabo koriste, dosađivanju mlinarica u ustima jer ih je premalo, rasklimane su ili ispale, a put uzbrdo postao muka, i svako jutarnje oblačenje pustolovina? (usp. Prop 12). Ima li se čovjek u toj dobi još čemu nadati u budućnosti?

Gore postavljeno pitanje odraz je hedonističkog i potrošačkog mentaliteta koji vrijednost život mjeri produktivnošću radi čega su mu djeca i starci na teret. Ali, zrela dob je, braćo i sestre, hardver kulture, dok su djeca njezin antivirusni program koji ju vječno regenerira. Bez ovih dviju generacija, dječje i staračke koje, primjećuju neki, u sebi imaju i dosta sličnosti, život bi ostao osakaćen, lišen dubine, zaglušen plićacima. Isus nije otkupio svijet propovijedima po Palestinskim gorama i pustinjama, niti čudesnim umnažanjem kruha ili pretvaranjem vode u vino, nego slobodnim prihvaćanjem križa, koji nije dopustio da mu ga tupo natovare, i dragovoljnom smrću koju je slobodno prihvatio riječima:

»Zbog toga me i ljubi Otac
što polažem život svoj
da ga opet uzmem.
Nitko mi ga ne oduzima,
nego ja ga sam od sebe polažem.
Vlast imam položiti ga,
vlast imam opet uzeti ga.«

(Iv 10,17-18)

Moguće je s nadom prigriliti budućnost, i to radosno, baš onako kako ju je prigrlio Isus Krist, makar je bio svjestan onoga što ga čeka u Jeruzalemu. Čitav svećenički život, a osobito njegova druga polovica, poodmakla dob, starost i smrt, prigoda su da se proces suobličenja Kristu započet u dragovoljnom prihvaćanju Božjeg poziva privde savršenstvu da, po riječima sv. Pavla, »više ne živim ja, nego da Krist živi u meni«. Čar starosti otkrivaju nam papa Franjo, Majka Terezija, Ivan Pavao II., i toliki sveti starci i starice, pa i za krevet prikovani, kada svoju dob i njezino breme prihvate dragovoljno, često i s humorom, pa svoje tijelo prikazuju kao žrtvu živu, svetu, Bogu milu, kao svoje duhovno bogoslužje, s oltara svoga kreveta, ili poput Mojsija, drže ruke Bogu uzdignute, za svoju Provinciju, domovinu, Crkvu i cijeli svijet.

Iskustvo starosti najplodonosnije je u kombinaciji sa snagom mladosti što lijepo dolazi do izražaja u životu svake redovničke zajednice u kojoj mladi i stari žive zajedno.

Draga braćo, fra Alojzije i fra Maksimilijane!

Današnje slavlje jedinstvena je prigoda da Vam svi mi kažemo hvala, za ono što ste svojim životom ostavili iza sebe. To nije vaše krvno potomstvo, sedmero ili osmero fizički podignute djece, nego su to nepregledna mnoštva duša, razasuta diljem svijeta u kojemu ste služili, slavili mise, propovijedali, ispovijedali, opominjali i tješili. »Žetva je velika, a radnika malo«, govorio je Isus! Vaše vjerno i požrtvorno služenje što ste ga utkali u Provinciju i Red svjedočanstvo je onima koji će nastaviti tamo gdje vi usporavate da je moguće Bogu reći neopozivo i doživotno »da«! Radost služenja u sakramentu ispovijedi i vedro podnošenje dobnih granica koje usporavaju gipkost i htjenja duha i danas vas čine radosnim članovima na obogaćenje našoj redovničkoj zajednici. Naša je iskrena želja da vam Bog daruje dobro zdravlje i još puno lijepih godina među nama na zajedničku radost i izgradnju, te dobro duša koje vam se još uvijek u ispovjedaonicama ovog svetišta sv. Antuna rado povjeravaju.

Za ovu našu braću, i za one koji će potaknuti njihovim primjerom vjernosti i služenja krenuti za tobom, »**Neka ti je hvala Bože; neka ti je hvala, istinito i jedino Trojstvo, jedno i najviše Božanstvo, sveto i jedno Jedinstvo!**« Ad multos annos! Amen.

50

Provincijalni ministar i Definitorij Provincije čestitaju i žele svako dobro ostaloj trojici braće koja slave 50. obljetnicu svećeničkog ređenja:

o. Stanku Mijiću, o. Nikoli Rošiću
i o. Teofilu Majiću!

Ad multos annos!

SJEĆANJE NA O. AMBROZA

Početkom ove godine umirovljeni đakovačko-osječki župnik, PETAR ŠOKČEVIĆ objavio je knjigu svojih sjećanja pod znakovitim imenom **Zapisi iz olovni vremena** (Bošnjaci-Đakovo, 2015.). Djelo je svojim predgovorom i preporukom popratio mons. Đuro Hranić, nadbiskup metropolit đakovačko-osječki, ističući da je u djelu riječ o osobnim zapisima, a ne o pokušaju znanstvenog i sustavnog predstavljanja povijesnih događaja i kao takve da ove zapise valja i čitati. Umirovljeni župnik Šokčević, rođen u Bošnjacima, proživio je dva rata i većinu života proveo u komunističkom razdoblju, koje je za mnoge, posebno za crkvene ljude, poznato kao teško, opasno, zato i olovno vrijeme. Posve je stoga razumljivo da je u djelu o rodnim Bošnjacima podsjetio i na brojne žrtve koje su stradale u tim groznim danima, počevši od svojih najbližih i sebe samoga, do mnogih drugih, među kojima i na skupinu svećenika, među kojima istaknuto mjesto pridaje i našem **o. Ambrozu Vlahovu**, koji je po prestanku službe provincijalnog ministra neko vrijeme proživio u samostanu sv. Antuna u Vinkovcima, od čega je više mjeseci proveo na pastoralnoj službi u župi Bošnjaci. Prenosimo iz ovoga bogatog djela prisjećanja tada malenog dječaka Petra Šokčevića na fratra o. Ambroza i njegov pastoralni rad u Bošnjacima.

Prilog skupljanju građe o ukazanjima u Bošnjacima neka budu i sljedeći redci o franjevcu konventualcu, ocu Ambrozu Vlahovu (1895.-1977.), koji je bio u zatvoru i zbog svoga svećeničkog djelovanja u Bošnjacima. Vlahov se u drugoj polovici 1945. sklonio iz Zagreba jer je počela politička haranga protiv njega. Nakon što je u prvoj polovici veljače 1946. bio privremeni član i pomoćnik samostana u Vinkovcima, Vlahov dolazi u Bošnjake kao subsidijar, te je boravio u Bošnjacima od 15. veljače do 16. rujna 1946.

Meni je otac Ambroz bio kateheta u školskoj godini 1945./1946., a slušao sam i njegove glasovite propovijedi. Ostao mi je u sjećanju kao duhovna osoba, posebno kao štovatelj Majke Božje. Vlahov je ubrzo nakon dolaska morao napustiti Bošnjake.

Sam piše da su ga ljudi u Bošnjacima izvanredno primili i zavoljeli, a to je bilo »najopasnije, jer ga je po tome sudila Udba«. Bošnjački župnik Galović ovako objašnjava Vlahovljev odlazak: »Revni pomoćnik župnikov exprovincijal o. Ambrozije oklevetan je i ocrnjen da je govorio proti vlasti pa su ga javno i u novinama najlažnije grdili, a i govornici u Bošnjacima na skupštini, a sve laži mu podmetali, pa je uklonio se iz župe, da ga ne stigne nepravdna sudbina mnogih svećenika koji su krivi samo zato što su Božji službenici. Sjajnim propovijedima koje je u crkvi držao začarao je vjernike i to je u njihovim očima bila krivnja da ga pretnjama uklone iz župe«.

U samostanu Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevaca konventualaca u Zagrebu na Svetom Duhu sačuvana je presuda sa suđenja otcu Ambrozu Vlahovu, prema kojoj se vidi zašto je osuđen zbog rada u Bošnjacima. Vlahov je, dvije godine nakon odlaska iz Bošnjaka, uhićen 10. studenoga 1948. i osuđen na devet godina zatvora 19. kolovoza 1949. na Okružnom sudu u Zagrebu. Evo o čemu je riječ. »U toku 1945.-1946., dok je bio župnik u Bošnjacima, dao je u ruke neke snaše Eve 50 din kao pripomoć križarskoj grupi, koja se je nalazila u šumama blizu Bošnjaka, a posvećivao je krunice i medaljice, koje su nosile razne osobe, navodeći da su ti predmeti za križare.«

U obrazloženju presude kaže se: »Optuženi je Vlahov Ambroz priznao da dok je bio u Bošnjacima 1946. godine, mnogo se je govorilo o križarima koji se nalaze u okolnim šumama. Priznaje da je jednog dana došla u župni dvor neka žena iz Bošnjaka zvana 'snaša Eva' i sakupljala milodare 'za dobru svrhu', te je i on dao istoj 50 dinara, a nije bio siguran baš da li je spomenula da je to za 'križare' u šumi. Kasnije poslije Uskrsa doznao je da je kao rezultat te sabirne akcije poslano u šumu 'križarima puna kola kolača'. Priznao je da je par puta blagoslivljao krunice, medaljice i križeve koje su slale križarima u šumu.

Iako se u konkretnom slučaju ne radi o nekim većim priložima optuženog Vlahova, mora se imati pri ocjeni društvene opasnosti ovog djela u vidu njegov položaj koji je ranije zauzimao kao provincijal franjevačke provincije. I najmanji prilog osobe sa takovim autoritetom morao je u velike da odjekne u okolini, a kod križarskih bandi, koje su se sastojale od razbijenih ustaških jedinica, koji su imali odgovarati za zločine počinjene nad našim narodima, i ove medaljice, krunice i križevi morali su da na njih izazovu jak moralni učinak, čega je po uvjerenju suda i optuženi Vlahov bio svjestan. Prema tome optuženi je pomogao fašističku organizaciju u zemlji koja se je borila protiv postojećeg uređenja u FNRJ na prije opisani način, čime je izvršio krivično djelo za koje je optužen.«

U presudi se ne navodi koliko je kazne zatvora pripalo Ambrozu Vlahovu po pojedinim optužbama, a od osam optužbi šest se odnosi na njegovo djelovanje u Zagrebu tijekom Drugoga svjetskog rata i prvih godina poraća, jedna se odnosi na njegov rad u Bošnjacima i jedna na rad u Srijemskim Karlovcima. Otac Ambroz Vlahov robijao je u zatvoru u Staroj Gradiški gotovo šest godina, pušten je 18. lipnja 1954.

Presuda se dakle nije ticala biti djelovanja o. Ambroza u Bošnjacima, a to su bile njegove glasovite propovijedi, tragom ukazanja Majke Božje, zbog kojih je očito smetao vlasti. Glede djelovanja o. Ambroza u Bošnjacima važno je bilo što je popisao mnoštvo slučajeva ozdravljenja.

(Petar Šokčević, ZAPISI IZ OLOVNIH VREMENA, Bošnjaci - Đakovo, 2015, str. 43-45)

naši pokojni

+ FRA MIJO JOZANOVIĆ

O. Mijo Jozanović, franjevac konventualac, član samostana sv. Antuna Padovanskog u Vinkovcima umro je nakon duge i teške bolesti, okrijepljen svetim sakramentima 20. svibnja 2015. u Općoj bolnici u Vinkovcima u 63. godini života, 45. redovništva i 38. svećeništva.

O. Mijo Jozanović, sin Mate i Ane r. Martić, rođen je 26. rujna 1952. godine u Donjoj Tramošnici, općina Gradačac, BiH. Nakon završetka osnovne škole ulazi u Sjemenište franjevac konventualaca u Zagrebu, gdje završava Srednju školu za spremanje svećenika Provincije franjevac konventualaca. Nakon srednje škole prolazi godinu kušnje – novicijata te 2. kolovoza 1970. u Zagrebu polaže privremene zavjete. U vrijeme studiranja na Katoličkom bogoslovnom fakultetu polaže svećane zavjete, a 19. prosinca 1976. godine u Zagrebu je zaređen za đakona. Za svećenika je zaređen u zagrebačkoj prvostolnici, 26. lipnja 1977. godine, po rukama kardinala Franje Kuharića.

Kao đakon djelovao je u župama Kukuljanovo i Škrlevo, a nakon svećeničkog ređenja djelovao je kao kapelan u Molvama (1978.-1982.), kao kapelan u Mađarevu i Novom Marofu (1982.-1983.), ponovno kao kapelan i upravitelj župe u Molvama (1983.-1995.), kao upravitelj župe Ždala (1992.-1993.) te kao gvardijan u Molvama (1989.-1995.). U ožujku 1995. godine izabran je za gvardijana samostana sv. Frane u Splitu. U isto vrijeme djeluje kao župni vikar u župi sv. Stjepana pod Borima u Splitu. Na Provincijskom kapitolu 1998. godine izabran je defintorom Provincije te gvardijanom samostana sv. Antuna Padovanskog u Vinkovcima. Službu defintora vrši do 2006. godine, a na službi gvardijana u Vinkovcima ostaje do 2006. godine. Zadnje godine svojega života, proveo je u samostanu sv. Antuna u Vinkovcima.

Sprovodni obredi započeli su svetom misom za dušnicom, koju je predvodio mons. Đuro Hranić,

đakovačko-osječki nadbiskup, u petak, 22. svibnja 2015. godine, u 12.00 sati, u crkvi sv. Antuna Padovanskog u Vinkovcima. Nakon mise tijelo dragog brata ispraćeno je na gradsko groblje i položeno u grobnicu franjevac konventualaca.

CURRICULUM VITAE i oproštajni govor provincijalnog ministra fra Josipa Blaževića na sprovodu fra Mije Jozanovića (Vinkovci, 22. svibnja 2015.)

*Kao što trudan rob za hladom žudi,
poput nadničara štono plaću čeka,
mjeseci jada tako me zapadoše
i noći su mučne meni dosuđene.
Liježuć' mislim svagda: 'Kada ću ustati?'
A dižuć se: 'Kada večer dočekati!'*

(Job 7,2-4)

Ožalošćena rodbino, preuzvišeni oče nadbiskupe Đuro, poštovana braćo svećenici, bogoslovi i časne sestre, kršćanska braćo i sestre!

Potom kao kapelan u župi sv. Vida u Mađarevu i župi sv. Antuna Padovanskog u Novom Marofu od 1982. do 1983.

Od 1983. do 1989. ponovno je kapelan župe Uznesenja Blažene Djevice Marije u Molvama.

Od 1989. do 1995. vrši službu gvardijana i župnika u istoj molvarsakoj župi.

Od 1992. do 1993. imenovan je i upraviteljem župe Ždala.

U ožujku 1995. godine izabran je na provincijskom kapitolu za gvardijana samostana sv. Frane u Splitu. U lipnju 1996. godine mons. Ante Jurić, nadbiskup i mitropolita splitsko makarski, imenovao ga je župnim vikarom u župi sv. Stjepana pod Borima u Splitu, a dvije godine kasnije razriješio ga je te službe.

Na Provincijskom kapitolu 1998. godine izabran je definatorom Provincije te gvardijanom samostana sv. Antuna Padovanskog u Vinkovcima. Službu definitora i gvardijana samostana sv. Antuna u Vinkovcima vršio je u dva mandata, do 2006. godine.

Kao član samostana sv. Antuna Padovanskog u Vinkovcima, umro je nakon duge i teške bolesti, okrijepljen svetim sakramentima, 20. svibnja 2015., u Općoj bolnici u Vinkovcima, u 63. godini života, 45. redovništva i 38. svećeništva.

Na samome kraju, kao vjernici, zajedno s Jobom, pred odrom fra Mije Jozanovića, kao i odrom svakog pokojnika, osobito patnika, pitamo se glasno:

*»Što je čovjek da ga toliko ti cijeniš,
da je srcu tvojem toliko prirastao
i svakog jutra da njega pohodiš
i svakog trena da ga iskušavaš?«*

(Job 7,17-18).

Iskušan preobilnim patnjama, Job je svoju besjedu zaključio riječima:

*»Po čuvenju tek poznavah te dosad,
ali sada te oči moje vidješe.
Sve riječi svoje zato ja poričem
i kajem se u prahu i pepelu.«*

(Job 42,5-6)

Savršena spoznaja Boga, ako je uopće ikada moguća, pridržana je za vječni život, a kroz ovaj

zemaljski Bogu nas približavaju različiti trenuci u životu, redoviti ili izvanredni, među kojima patnja zauzima povlašteno mjesto. Barem je tako bilo u Jobovom slučaju. Tek kada je svojim očima »vidio« Boga, Job zaključuje da je njegovo ranije poznavanje Boga bilo tek »po čuvenju«, površno, i da su njegove ranije riječi bile pusta tlapnja. Na kraju se kaje u prahu i pepelu, on samo čovjek, i svoje ranije nepromišljene riječi pred Bogom poriče.

Opraštajući se od fra Mije Jozanovića, draga braćo i sestre, u ime Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca, kao i u svoje osobno ime, izražavam iskrenu sućut svima ožalošćenima, napose njegovoj rodbini, bližoj i daljnjoj, a zahvalnost izražavam svima koji su bili blizu pokojniku, i uz njega do posljednjeg časa kroz duge mjesece patnje. To je u prvom redu njegova rođena sestra koju sam uz njegov krevet zatekao i za vrijeme moga posljednjeg posjeta pokojniku u domu umirovljenika. Hvala njegovom gvardijanu fra Martinu Dretviću na svakodnevnom posjetu i brizi, jednako u bolnici kao i u domu umirovljenika, osobito hvala što ga je, zajedno s najbližima, u noći njegovog preminuća, ispratio molitvom Krunice Božanskog milosrđa, dok je pokojnik već polako tonuo u komu iz koje se više nije vratio. Hvala osoblju fra Mijinog matičnog samostana sv. Antuna Padovanskog koje je s njime ostalo blisko povezano do posljednjeg dana, hvala fra Bernardinu Filiniću i subraći susjednoga samostana i župe Bezgrešnog Srca Marijina iz Novog Sela, osobito fra Iliji Miškiću, te fra Vladimiru Vidoviću i fra Ivanu Poletu.

Zahvalnost izražavam i ovdje prisutnom đakovačko-osječkom nadbiskupu mons. Đuri Hraniću, koji je pokojnika dobro poznao, više puta posjećivao u bolnici i domu umirovljenika, i koji se spremno odazvao predslaviti ovu svetu misu. Hvala od srca, preuzvišeni oče nadbiskupe!

Dušu našeg brata fra Mije Jozanovića preporučimo Mariji, Kraljici svibnja, koja će najbolje znati i njegove patnje sjediniti s patnjama svoga Sina na spasenje brojnih duša. Pokoj mu vječni i mir daruj Gospodine!

čestitke prov. ministra

ČESTITKA MLADOMISNIKU FRA STJEPANU BRČINI

4. srpnja 2015.

Drijenča, BiH

Dragi Mladomisniče,

uspon »od gnijezda do zvijezda«, da se poslu-
žim riječima pjesnika Maka Dizdara, dug je i trno-
vit. I Tvoj uspon od obiteljskog gnijezda u Drijen-
či, do svećeničkog ređenja u Vatikanu, bio je dug
i trnovit. Današnja Mlada misa kraj je prve etape
na Tvome hodu preobrazbe u Krista. Ti si danas
zvijezda! Za ovdje okupljeni narod, Tvoje roditelje,
živu majku i pokojnog oca, Tvoju braću i sestre,
Tvoje sumještane, kolege i prijatelje, cijelu Bosnu,
štoviše, cijelu Katoličku crkvu, Ti si sa svećeničkim
ređenjem postao »zvijezda«. Ali ne zbog toga što
Te Papa zaređio u Vatikanu, niti si zvijezda poput
Hollywoodskih, ili onih estradnih, nego poput
Betlehemske, nebeske, sjajne, koja je pastirima
pokazivala put k Isusu. Ti si, dragi Mladomisniče,
pomazan Duhom Svetim za službu Bogu živomu
i posvećenje njegovu narodu. Ne boj se umrijeti s
Kristom za stado! Pristani da postaneš Žrtva koju
si prinio! Ovome svijetu trebaju odlučni, ali i od-
lični, pastiri - ne najamnici! Sebe prinesi Bogu za
žrtvu živu i svetu, kao svoje duhovno bogoslužje!
Pristani da budeš žrtva!

Dragi Mladomisniče,

prošle su mnoge godine od kada si, poput Abra-
hama, izašao iz svoje voljene Bosne slijedeći Božji
zov. Iza sebe si ostavio Bosnu ratom devastiranu,
podjelama razmrvljenu, siromaštvom izmoždenu.
I dok je mnogi napuštaju kao beživotno truplo od
kojega su svjetski oligarsi digli ruke, pohod pape
Franje otkrio je svjetskim medijima šarmantno lice

Bosne. Dan kasnije novinarka Martina Mlinarević
Sopta napisala je riječi koje vrijede biti pročitane:

*»Nikad od rata naovamo moja zemlja nije izgle-
dala tako lijepo. Tako normalno. Bez svojih uobičaj-
jenih ludila. Tako čisto. Bez svoje standardne prljav-
štine. Tako uredno. Bez svakodnevnog kaosa. Tako
mirno i svečano. Bez svojstvenog nam licemjerstva
i mržnje. Nikad od rata naovamo se nismo tako na
milimetar približili onome do čega nas zaista dijeli
samo milimetar, ali u našim glavama. Tako malo je
potrebno da budemo svaki dan kao jučer. Bez ijed-
nog najmanjeg incidenta, sa svim funkcionirajućim
strukturama, s mnoštvom nasmiješenih lica dok
svatko radi svoj posao zadovoljno i sve liči na zdra-
vost. Jedan je čovjek tako jednostavno i potpuno ne-
nametljivo pokazao da se možemo savršeno poslo-
žiti kao savršene lego kockice. I to je meni njegova
najveća i najvažnija poruka. Koju nije niti izrekao.
A sve je u njegovim očima govorilo samo to – 'Mo-
žete bolan, sve vi možete, ne dajte nikad više da vas
uvjeravaju drugačije... Ponesite po jednu iskru iz
tog njegovog pogleda i presadite je zato u svaki svoj
dan. Jer nam sada ostaje najteža bitka. Da se sami
sa sobom izborimo. Ako imamo IŠTA u ovim našim
udarenim glavama.«*

Dragi Mladomisniče,

duše koje će biti povjerene Tvojim pastirskoj
brizi nalik su poharanoj Bosni. Mnoge su sekula-
rizmom devastirane, bezboštvom otrovane, siro-
maštvom opterećene. Brakovi se raspadaju, djece
i mladih je sve manje, a sve je više izgubljenih i
onih koje je progutala noć. Čak i poneki pastiri već
zdvajaju!

Ali Ti si pozvan biti evangelizator u tom i ta-
kvom svijetu. Prorocima pesimizma usprkos!
Zdravoj logici usprkos! Bog će biti s Tobom! Ići ćeš
u njegovo ime. Snagom njegovoga duha! U njego-
vo ćeš ime govoriti! Njegove ćeš riječi naviještati.
Zato se ne boj! Neka Ti ni ljudska nezahvalnost,
ni odbijanje svijeta, ni nerazumijevanje najbližih,

ne uguše entuzijazam s kojim si danas prinio svoju Mladu misu. Neka te đavolski korov koji je zahvatio duše ne obeshrabri, jer ćeš ispod njega pronaći lijepe duše orumenjene Kristovom predragocijenom krvlju. Lijepe kao što se i Bosna pokazala lijepom u dan Papinog pohoda! Za tu se ljepotu isplati živjeti, trpjeti pa i umrijeti. Isus Krist, Dobri Pastir, to nam je pokazao vlastitim primjerom!

Stoga, dragi p. Stjepane, kao provincijal i Tvoj prvi odgojitelj, ovom prigodom izražavam Ti iskrene čestitke, Tebi, Tvojim majci, braći i sestrama, župi u kojoj je započeo Tvoj milosni hod, i zemlji iz koje si potekao! Izražavam ih u svoje ime, ali i u ime Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca. Čestitka se odnosi na Tvoju odlučnost kojom si, Božjom milošću, prebrodio sve dosadašnje prepreke koje su Ti stajale na putu, a nije ih bilo malo. Upornost je, kažu u šali, miraz rođenih u Bosni! Ali upornost na Božjem putu je, nadasve, djelo Božje milosti! Njegovog milosrđa! Stoga Ti, dragi p. Stjepane, na dan Tvoje Mlade mise, u ime Provincije, darujem ovu prelijepu sliku Milosrdnog Isusa čijim si Radnicima, koliko se sjećam, pripadao i prije ulaska u naš Red. Papa Franjo najavio je proglašenje Godine Božjeg milosrđa na svetkovinu Bezgrešne ove godine. Na današnji Dan povjeravam Te Božjem milosrđu, da se istrošiš, ali nikada umoriš, naviještajući Njegovo milosrđe. Da se ne bojiš mjesta u koja će Te poslati, niti službi koje će Ti povjeriti. I molim da Ti na kraju trke ovozemaljskog života milosrdni Bog udijeli svoje milosrđe! **Ad multos annos!**

ČESTITKA MLADOMISNIKU FRA FILIPU PUŠIĆU

12. srpnja 2015.

Zagreb

»Ne boj se! Samo vjeruj!« (Mk 5,36).

Dragi Mladomisniče,

za svoj mladomisnički moto Ti si odabrao Isusove riječi »Ne boj se! Samo vjeruj!« (Mk 5,36).

Emancipirani čovjek vjeru smatra kočnicom na putu slobodi, a bezbožni racionalist kao slabost ili pomračenost uma. Možda bi se i među Tvojim današnjim uzvanicima pronašli neki koji Te sažalijevaju, jer svoju mladost žrtvuješ u službi Isusovog evanđelja koje cijene koliko i muzejsku izložbu. I odviše je suvremenih kršćana, Nietzsche ih naziva »suvišnim«, koji kažu »mi vjerujemo, samo vjeru ne shvaćamo tako ozbiljno kao vi«. Vjeru su konzervirali u ropotarnice povijesti. To su kršćani koji Isusov evanđeoski radikalizam prilagođavaju vlastitim shvaćanjima. Pa one koji vjeru uzimaju za ozbiljno proglašava fanaticima, fundamentalistima, štoviše, budalama. Stoga je znakovita riječ sv. Franje Asiškoga, koji kaže: »Bog me pozvao da budem nova budala u ovome svijetu.« Među njih, dragi Mladomisniče, i Tebi želim dobrodošlicu! Pristani da u očima ovoga svijeta budeš budala, ako želiš biti učenik Kristov!

Dragi Mladomisniče,

»Ne boj se! Samo vjeruj!« (Mk 5,36). To su Isusove riječi stare preko 2000 godina. Ali nisu zastarjele. Vjera i strah ne idu skupa. Strah je suprotnost vjeri. Strah i nevjera idu skupa. Nikada svijet nije bio bezbožniji nego danas, a nikada živio u većem strahu nego danas. Bezboštvo je odvojenost duše od vlastitih korijena, zato se bezbožnikova duša suši. Odijeljenost od Boga vodi u egzistencijalnu prazninu i besmisao koji ništa prolazno ne može ispuniti. Sve je više anksioznih ljudi, a od depresije u Hrvatskoj pati njih preko 300.000. Svjetska zdravstvena organizacija ističe depresiju kao treći najveći zdravstveni problem, a predviđa se da će do 2020. godine biti drugi najveći zdravstveni problem. Ovo je današnje stanje svijeta kojemu Ti, dragi Mladomisniče, trebaš navijestiti Isusovo evanđelje! Vikati mu iz sve snage: »Ne boj se! Samo vjeruj!« Vjera uklanja svaki strah. Vjera je hod s Bogom. Vjera je predanje u Božje ruke. Vjera ide skupa s ljubavlju, nevjera ranjava ljubav, razara brakove, ruši obitelji, unesrećuje svijet. Vjera u Isusa lijek je koji ovaj svijet treba ali, istovremeno, i odbija uzeti. Kao malo dijete koje neće popiti lijek, jer mu nije po ukusu. Ovaj svijet treba svećenikâ! Ali svetih svećenikâ koji će mu evanđelje navijestiti u svemu njegovu sjaju i punoj snazi. I to evanđelje koje ima moć spasiti duše naše. Jam-

čim Ti, dragi Mladomisniče, da na birou ni jedan svećenik ne čeka posao! Kod Isusa je situacija stoljećima nepromijenjena! Svećenik je vjekovima deficitarno zanimanje: »Žetva je velika, a radnika malo!« (Lk 10,2).

Dragi p. Filipe,

ispred Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca, te u svoje osobno ime, čestitam Ti na ustrajnosti i vjernosti zahvaljujući kojima si, milošću Božjom, stigao do današnjeg slavlja Mlade mise. Čestitam i Tvojim roditeljima, braći i sestrama, i svima koji su Te pratili do ovoga časa. Tvoj flegmatični karakter izvrsna je terapija u svijetu ljudi »kratkih fitilja«, koji eksplodiraju zbog sitnica. Poput apostola Filipa koji je bio vjeran poticajima Duha Svetoga, prepusti se i Ti njegovu vodstvu, zazivajući ga da Ti bude svjetlo na životnom putu. Slika Milosrdnog Isusa, koju Ti ovom prigodom darujem pred proglašenje Godine Božanskog milosrđa, koje je papa Franjo najavio na svetkovinu Bezgrešne ove godine, neka Te kroz čitav život podsjeća da si od Boga pozvan samo zato da Njegovo milosrđe pronosiš čitavim svijetom. »Ne boj se! Samo vjeruj!« (Mk 5,36). **Ad multos annos!**

ČESTITKA MLADOMISNIKU VLČ. MARIJU ŠAGOLJU

5. srpnja 2015.

Sisak - Galdovo

»Ali ne moja volja, nego tvoja neka bude!« (Lk 22,42)

Dragi Mladomisniče,

netom pročitane Isusove riječi, koje si odabrao kao svoj mladomisnički moto, natopljene su Isusovom krvlju u Getsemanskom vrtu u kojemu je tražio snagu za posljednji korak poslušnosti Očevoj volji. Isus je jedini čovjek čiji je cijeli život bio obilježen savršenim vršenjem volje Božje od koje

se ni trenutka nije udaljavao. I dok nas svijet od najranije dobi odgaja za samostalnost, emancipaciju, potpunu autonomiju, slobodu od svega i sviju, Isusova nam riječ otkriva da je prava sloboda u vršenju volje Očeve, u predanju volji Božjoj, u potpunoj ovisnosti o Bogu. Izvan Njega sve je ništavilo (usp. Iz 45,6). Odviše je kršćana koji kažu »mi vjerujemo, ali vjeru ne shvaćamo tako ozbiljno kao drugi«. To su kršćani koji Isusa Krista ne shvaćaju zaozbiljno. Niti njegove zahtjeve, niti njegova obećanja. Posljedica toga je njihova neozbiljna vjera, anemična vjera, kršćanstvo bez snage da preobražava ovaj svijet, bljutava sol kojom se jelo ne može osoliti. Takvome svijetu Ti si poslan, dragi Mladomisniče, naviještati evanđelje! To više nije svijet koji za evanđelje nije čuo, nego svijet koji za evanđelje ne mari, od njega ništa ne očekuje, evanđelje ne shvaća ozbiljno.

Dragi Mladomisniče,

Tvoje traženje volje Božje započelo je u ovoj župi sv. Josipa Radnika. Pravi vjernik uistinu jest radnik u Božjem vinogradu, primjer čega je sv. Josip, Radnik. Tvojim posluživanjem kod oltara, i primjerom života Male braće konventualaca, Bog je nenametljivo progovarao Tvojim duši od najranijeg djetinjstva, što je utjecalo i na Tvoj životni odabir. Formaciju si započeo u Sjemeništu naše Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca, završio Novicijat u Cresu, i započeo dane bogoslovije u Zagrebu. Tu smo se i susreli, zajedno tražeći volju Božju koja nije uvijek bila razvidna. U trenucima magluštine smogao si snage zaustaviti se, ugasiti motor, pričekati da se magla razide a vidljivost povрати! Nisi se prepustio inertnosti, niti vrtlogu vremena da te nosi kamo mu se prohtije, nego si Božji poziv shvatio zaozbiljno. Sigurno si prošao i vlastiti Getsemani, možda ne samo jedan, u potrazi za voljom Božjom. Ali danas su motivi Tvoga poziva zreli, pogled bistar, vjera stamena. Put je, istina, bio dug, i trnovit, ali radost zbog ispunjene volje Božje jedina je dostojna nagrada onomu koji u svemu samo nju traži.

Dragi vlč. Mario,

danas, na dan Tvoje Mlade mise, u ime Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konven-

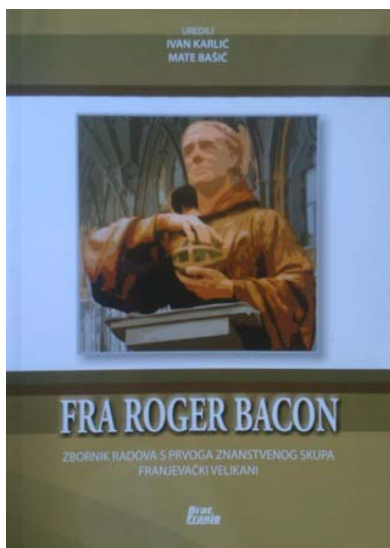
tualaca kojoj si pripadao, u ime naše galdovačke župe sv. Josipa Radnika iz koje si potekao, kao i u svoje osobno ime, iskreno Ti čestitam na ostvarenom dugogodišnjem snu. Radujem se s Tobom. I Bogu zahvaljujem! Čestitka ide i Tvojim obitelji koja je njegovala klimu u kojoj se Tvoje zvanje moglo začeti i razvijati. Želim Ti ponoviti ono što već i sam znaš; među nas franjeve konventualce uvijek si dobrodošao, kao brat među braću, svoj među svoje! Tvoja bliskost s našom Provincijom ostala je i nakon što si pristupio Sisačkoj biskupiji, a njegovat ćemo ju i ubuduće. Volja Božja je iznad svih naših granica i ograničenja. Njegu franjevačku malenost na župama koje će Ti biti povjerene, i

unutar biskupije u kojoj ćeš djelovati. Tvoja naravna blagost, natapana milošću Božjom, neka privuče mnoga srca Božjem milosrđu kojemu će papa Franjo posvetiti slijedeću godinu. Budi na ponos galdovačkim fratrima, svojoj obitelji, biskupiji i cijeloj Crkvi katoličkoj. Neka Te prati zagovor sv. Josipa Radnika i sv. Franje Asiškoga da iz dana u dan sve više raspiruješ milost svetoga Reda kojega si primio po polaganju biskupovih ruku, da volju Božju ispuniš na slavu Presvetoga Trojstva. »Ali ne moja volja, nego tvoja neka bude!« (Lk 22,42) **Ad multos annos!**

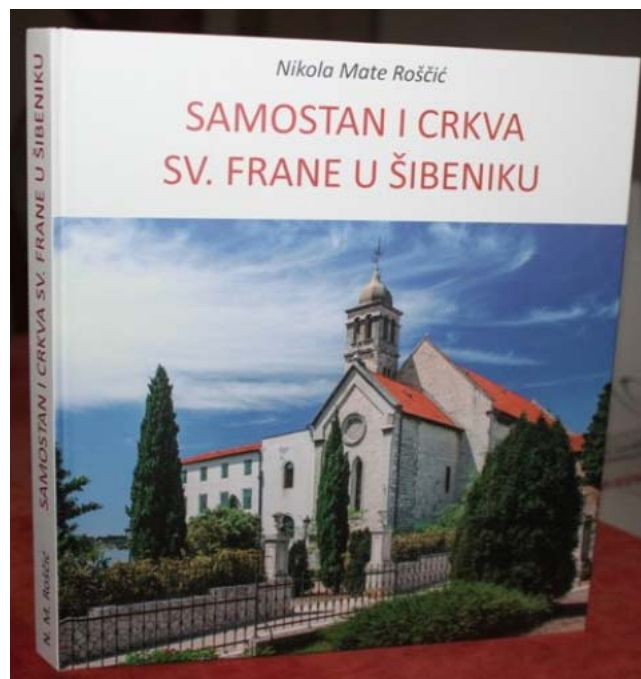
Tebe, Tvoje roditelje, obitelj, rodbinu i sve uzvanike srdačno pozdravljam želeći: mir i dobro!

napisano - objavljeno

Ivan KARLIĆ – Mate BAŠIĆ: **Fra Roger Bacon**. Zbornik radova s Prvoga znanstvenog skupa »Franjevački velikani« (Zagreb, 5. IV. 2014.), Brat Franjo, Zagreb, 2015., str. 171.

Ivan KARLIĆ - Tomislav FILIĆ: **Gospa Ilačka**. Marijansko svetište na Vodici, Ilača, 2015., str. 96.

Nikola Mate ROŠČIĆ: **Samostan i crkva sv. Frane u Šibeniku**, Samostan sv. Frane Šibenik i Gradska knjižnica »Juraj Šižgorić«, Šibenik, 2015., str. 278.

OBAVIJEST

27. svibnja 2015. mons. Vlado Košić, biskup sisački, inkardinirao je fra Ivana Miškića u Sisačku biskupiju.

DATUMI PROVINCIJSKIH DOGAĐANJA IZVANREDNI JUBILEJ BOŽJEG MILOSRĐA

2015.

2.-9. kolovoza 2015.	Međunarodni susret Giovani verso Assisi
10.-17. kolovoza 2015.	Franjevačke duhovne vježbe za mlade na Cresu
13. kolovoza 2015.	Posveta crkve sv. Maksimilijana Kolbea u župi Gornje Jelenje (Podhum) i svečano otvaranje Godine sv. Maksimilijana Kolbea
29. kolovoza 2015.	Prvi zavjeti fra Petra Kraška u Asizu
11. rujna 2015.	Početak godine novicijata u Asizu
18.-19. rujna 2015.	Redovnički dani u Splitu
26. rujna 2015.	Veritasovo hodočašće sv. Antunu u Padovu
30. rujna 2015.	Proslava dana Provincije u Molvama
3. listopada 2015.	Đakonsko ređenje fra Milana Gele i fra Josipa Ivanovića
4. listopada 2015.	Svečani zavjeti fra Ivana M. Lotara
11. listopada 2015.	Marijafest u Molvama
11.-16. listopada 2015.	Duhovne vježbe u Splitu (III. turnus) voditelj: fra Bernardin Filinić
23.-24. listopada 2015.	Redovnički dani u Zagrebu (Siget)
23.-24. listopada 2015.	Susret pokrajinskih duhovnih asistenata VB u Zagrebu
24. listopada 2015.	Veritasovo hodočašće sv. Antunu u Padovu
25.-29. listopada 2015.	Susret trajne formacije u Piranu. Tema: »Sestrica smrt«
4.-14. studenoga 2015.	Međunarodni susret »Pro Dialogo« u Kerali (Indija)
9.-13. studenoga 2015.	Susret provincijala CEC-a u Gdanjsku (Poljska)
14. studenoga 2015.	Proslava sv. Nikole Tavilića u Šibeniku
20.-22. studenoga 2015.	Dani otvorenih vrata klerikata
28.-29. studenoga 2015.	Simpozij: (Neo)poganski i (neo)gnostički kultovi
8. prosinca 2016.	Svetkovina Bezgrešne

2016.

4.-6. siječnja 2016.	Duhovne vježbe za ministrante 7. i 8. razreda u Zagrebu
17.-23. siječnja 2016.	Susret provincijala s generalnom upravom u Asizu

26.-28. siječnja 2016.	Teološko-pastoralni tjedan u Zagrebu
28.-29. siječnja 2016.	Susret gvardijana s Upravom Provincije u Zagrebu
29.-30. siječnja 2016.	Skupština HKVRPP u Dubravi
7.-12. veljače 2016.	Duhovne vježbe u Zagrebu (I. turnus)
12. ožujka 2016.	Hodočašće u Padovu - Veritas
27. ožujka 2016.	USKRS
29. ožujka do 2. travnja 2016.	Junioffretten u Beču
10.-13. travnja 2016.	IZVANREDNI PROVINCijski KAPITUL
23. travnja 2016.	Provincijski susret ministranata u Sisku
30. travnja 2016.	Hodočašće u Padovu - Veritas
6.-8. svibnja 2016.	Provincijski susret mladih
13.-15. svibnja 2016.	Dani otvorenih vrata klerikata
15. svibnja 2016.	DUHOVI
26. svibnja 2016.	TIJELOVO
28. svibnja 2016.	Hod sv. Antuna: Camposampiero - Padova
3.-8. lipnja 2016.	II. Festival kršćanskog kazališta u sklopu Antunovih dana
11. lipnja 2016.	Hodočašće u Padovu - Veritas
26. lipnja do 1. srpnja 2016.	Duhovne vježbe u Cresu (II. turnus)
3. srpnja 2016.	Mlada misa fra Josipa Ivanovića u Novom Selu
26.-31. srpnja 2016.	Svjetski susret mladih u Krakovu
14. kolovoza 2016.	Svečano zatvaranje Godine sv. Maksimilijana Kolbea na Bijeniku
15.-22. kolovoza 2016.	Franjevačke duhovne vježbe na Cresu
25. kolovoza do 1. rujna 2016.	Hodočašće članova VB u Poljsku »Stopama sv. Maksimilijana Kolbea«
24. rujna 2016.	Veritasovo hodočašće sv. Antunu u Padovu
30. rujna 2016.	Proslava dana Provincije u Novom Marofu
6.-12. listopada 2016.	Franjevačke duhovne vježbe u Asizu
9.-14. listopada 2016.	Duhovne vježbe u Splitu (III. turnus)
12.-13. studeni 2016.	Simpozij: »Interpretacija Isusa Krista izvan kršćanstva«
29. listopada 2016.	Veritasovo hodočašće sv. Antunu u Padovu
4.-6. studeni 2016.	Dani otvorenih vrata klerikata
14. studeni 2016.	Sv. Nikola Tavilić u Šibeniku
8. prosinca 2016.	Svetkovina Bezgrešne

